

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА
ОДРЖАНОГ ДАНА 19. МАЈА 2005. ГОДИНЕ**

Председник већа: Констатујем да су на главни претрес дана 19. маја 2005. године са почетком у 10,18 часова, пред већем Посебног одељења Окружног суда у Београду, Устаничка бр.29, судница бр.1, у кривичном предмету са службеном ознаком К.П.бр.5/03, окривљеног Милорада Улемекa и других окривљених, због кривичног дела удруживање ради непријатељске делатности из члана 136 Основног кривичног закона, кривичног дела убиство представника највиших државних органа из члана 122 Основног кривичног закона и друга кривична дела, по оптужници Специјалног тужиоца при Окружном јавном тужилаштву у Београду Кт.С.бр.2/03 од 21. августа 2003. године, пред већем у саставу: судија Марко Кљајевић, председник већа, судије – чланови већа Ната Месаровић и Милимир Лукић, са записничарем Љиљаном Атлагић, приступили:

заменици Специјалног тужиоца Милан Радовановић и Небојша Мараш, пуномоћници породице оштећеног председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића, адвокати Рајко Даниловић и Срђа Поповић, пуномоћник мајке погинулог председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића, Миле Ђинђић, адвокат Радивој Пауновић, пуномоћник оштећеног Милана Веруовића адвокат Божо Прелевић, окривљени Милорад Улемек са браниоцима адвокатима Момчилом Булатовићем и Слободаном Миливојевићем, окривљени Звездан Јовановић са браниоцем адвокатом Ненадом Вукасовићем, браниоци окривљених Милоша Симовића, Александра Симовића и Владимира Милисављевића адвокати Александар Поповић и Слободан Миливојевић, бранилац окривљеног Нинослава Константиновића адвокат Дејан Лазаревић. окривљени Дејан Миленковић са браниоцем адвокатом Љубишом Радојичићем, бранилац по службеној дужности окривљеног Сретка Калинића адвокат Александар Ђорђевић, бранилац окривљеног Милана Јуришића званог «Јуре» адвокат Дејан Лазаревић, по заменичком пуномоћју бранилаца адвоката Драгана Крстићевића и Александра Зарића, окривљени Душан Крсмановић са браниоцем адвокатом Вељком Делибашићем, окривљени Саша Пејаковић са браниоцем адвокатом Гораном Петронијевићем, окривљени Бранислав Безаревић са браниоцем по службеној дужности адвокатом Жељком Грбовићем, окривљени Жељко Тојага са браниоцем адвокатом Гораном Петронијевићем.

Нека приступи пред судско веће позвани сведок Горан Петровић и судски вештаци Душан Дуњић и Милан Куњадић.

Констатујем да су приступили сведок Горан Петровић и судски вештаци Душан Дуњић и Милан Куњадић.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се настави главни претрес.

Главни претрес је јаван.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка изведе наставак процесне радње доказивања саслушањем сведока Горана Петровића.

За време извођења ове процесне радње привремено се удаљавају присутни вештаци професор доктор Душан Дуњић и Милан Куњадић, до позива суда.

Председник већа: Право на наставак постављања питања има бранилац првоокривљеног Милорада Улемека адвокат Момчило Булатовић. Изволите.

Адв. Момчило Булатовић: Господине Петровићу, јуче смо много причали, па немојте ми замерити ако се можда и поновим нешто, ипак је много чињеница било и немамо транскрипт и све то, па ако нешто будем питао поново. Да се вратим на акцију хапшења браће Бановић, рекли сте да сте имали информације да они имају лажна документа. Да ли сте имали информације на која имена се они крећу, која имена користе?

Сведок Горан Петровић: Нисам сигуран ја мислим да је постојала информација о томе али у тренутку када су приведени у најближу станицу полиције мислим да је тамо њихов идентитет утврђен

и да је у том тренутку од њих узета писмена изјава у којој су они потврдили свој прави идентитет односно изјавили да се зову Предраг и Ненад Бановић са свим осталим генералијама.

Адв. Момчило Булатовић: Интересује ме налог ако је неки дат за хапшење да ли је дат на има управо Предрага и Ненада Бановића или на та имена која сте имали оперативно да они користе?

Сведок Горан Петровић: Не даје се никакав писмени налог за такве акције. Даје се усмени налог да се приведу та лица за која постоје оперативне информације да се ради о лицима која су тражена.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли сте имали евентуално информације пошто сте поменули још неколико лица, не знам тачан број који су били на листи лица које потражује Хашки Трибунал, да и та лица користе лажна имена?

Сведок Горан Петровић: Не сећам се тачно то су све поступци у оперативном смислу који су били на самим почецима, значи негде смо тек утврдили да се неко лице налази у том и том крају, да се налази у том делу града, на периферији. Пратећи апарат је у више наврата етапно то радио, значи пратећи лице до одређене дестинације, па сутра опет мало даље и тако даље, тако да је цео тај процес трајао неколико дана. Значи поступци према различитим лицима били су у различитом степену реализације, тако да као што сам јуче рекао када су у питању браћа Бановић и цео тај оперативни поступак био је приведен крају и то је био тако да кажем жаргонски најзрелији предмет за реализацију, док код ових других нисмо имали још такву ситуацију да знамо и тачно где се лице налази и како се креће и да ли има, као што Ви питате, или нема лажни идентитет.

Адв. Момчило Булатовић: Чули смо јуче да су браћа Бановић близанци и да је то један од проблема био за идентификацију. Осим те њихове изјаве поводом идентитета да ли је на неки други начин утврђено ко је Предраг, а ко је Ненад?

Сведок Горан Петровић: Не сећам се тог детаља.

Адв. Момчило Булатовић: То се не сећате? Добро. Говорили сте овде о неким елаборатима које је правио неко за штићене личности, ако сам добро чуо?

Сведок Горан Петровић: Да.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли знате које су то штићене личности биле, када су направљени ти елаборати, ко их је направио и колико је тих штићених личности било и на који се то период односи?

Сведок Горан Петровић: У периоду када сам ја дошао на чело службе било је неколико штићених личности пре свих Премијер, министар. Дуго времена смо имали проблем са председником Коштуницом који није желео да се изјасни. Тек негде тамо у мају се изјаснио да не жели обезбеђење ресора државне безбедности, а током прве половине 2001. године мислим да је на основу одлуке министра додељено обезбеђење најпре господину Вуку Драшковићу, због неких претњи, мислим господину Радуловићу, Мишковићу. Отприлике то је нешто чега се ја сећам. Елаборате је направила Шеста управа РДБ што је иначе њен редовни делокруг рада. Објаснио сам како ти елаборати изгледају и шта се све у њима налази.

Адв. Момчило Булатовић: Осим ових побројаних личности да ли је неко можда и из света медија имао заштиту од стране МУП-а, да ли Вам је познато?

Сведок Горан Петровић: Мислим, али нисам сигуран да је господину Ђорговићу из «Телеграфа», кажем нисам сигуран, додељено неко обезбеђење условно речено, односно неки пратилац јер је у једном тренутку вођена истрага да ли је током те 2001. године покушан атентат на њега од стране Градског СУП-а односно ресора јавне безбедности па мислим да му је у неком краћем периоду додељен некакав пратилац, али не оно обезбеђење у класичном смислу.

Адв. Момчило Булатовић: Говорили сте о сарадњи са овом немачком обавештајном службом и неком уређају који је немачка служба дала покојном председнику Владе и то, мене интересује да ли је евентуално било још сарадње са још неким службама рецимо неки дански центар, енглеска обавештајна служба, америчка обавештајна служба или било ко ко је радио у сарадњи са Вашом службом и осталим службама у оквиру министарства унутрашњих послова у правцу ове борбе, стабилизације службе или било чега?

Сведок Горан Петровић: Па, не ради се о некој сарадњи како то Ви желите да представите, мада је постојала сарадња наравно у неким другим доменима. Овде се просто ради о стручној техничкој помоћи. Као што сам рекао одржавани су различити курсеви, различита предавања, обука за људе који се непосредно баве тим пословима, а добијена је и нека помоћ у виду донација. Већ сам дакле јуче рекао да је од стране немачке службе добијен тај уређај који омета даљинско

активирање експлозивне направе, то се односило на стан покојног Премијера који се налази на Студентском тргу, што је била врло незгодна локација за било какву заштиту. Осим тога не сећам се неког данског центра или неких других организација и институција.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли је ово ишло све званично преко министарства унутрашњих послова или је преко Владе?

Сведок Горан Петровић: Не сећам се тих детаља.

Адв. Момчило Булатовић: Говорите о неким курсевима који су организовани, ако се сећам био је чак и курс неке немачке службе за ајде тако да га назовем, за припрему за обезбеђење личности, ако сам добро разумео?

Сведок Горан Петровић: Тих курсева било је, ја се сећам једног од тих првих курсева који су уприличили припадници службе за обезбеђење америчке службе и америчке агенције наравно ЦИА. Они су најпре дошли у званичну посету министарству унутрашњих послова, а онда су на Институту безбедности направили ту неку серију курсева. После је то онако када се та међународна сарадња већ усталила, кренуло неким својим током. Ја сам наравно обавештаван од руководства Шесте управе о томе, али онда то више није било толико битно и актуелно да то памтите и задржавате у глави. Дакле, памтим овај први курс и прву обуку, а након тога не знам колико их је још било и ко их је организовао.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли су те курсеве које Ви памтите и о којима имате сазнања, посећивали и људи који су били додељени као пратиоци или као обезбеђење штићеним личностима?

Сведок Горан Петровић: Па, ти курсеви су организовани за припаднике Шесте управе, дакле, глобално, ја немам информације сада појединачно ко је те курсеве похађао, из ког обезбеђења, које штићене личности. Мислим да су они били предвиђени за целокупни састав Шесте управе.

Адв. Момчило Булатовић: Господине Петровићу реците ми ако знате, на чији предлог сте Ви, ко је Вас предложио Влади Србије да Вас постави на место начелника ресора државне безбедности?

Сведок Горан Петровић: Па, лично не знам. Значи знам да сам први пут као што сам више пута јавно рекао, био у прилици да у кабинету разговарам са госпођом Недељковић, шефом кабинета тадашњег председника Војислава Коштунице, тако што сам тамо отишао

са Гораном Свилановићем. Након тога просто у том поступку тражења неких личности помињу се некаква имена и онда и други људи из ДОС-а, из тих безбедносних сфера ступају у контакт и комуникацију са Вама, тако да сам након тога разговарао са будућим министром Михајловићем, након тога не знам са Бебом Поповићем и отприлике то је био неки механизам. Ко је конкретно баш на Влади или на ДОС-у или не знам где то учинио, ја не знам, али први пут кажем отишао сам са Гораном Свилановићем у кабинет и онда је просто речено моје име ушло у тај кадровски бубњић изгледа, да га тако назовем.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли је било још неких предлога да ли знате?

Сведок Горан Петровић: Па, ја мислим да, али не сећам се нешто имена. Оно што је познато то је да су помињали тадашњег помоћника Радомира Марковића, Бранка Црног. Он је био предлог тада владајуће гарнитуре. Помињан је такође господин Андрија Савић и не знам, отприлике још тако, мислим да је неких 5 – 6 људи онако било у некој причи.

Адв. Момчило Булатовић: Да се вратим поново на протест ове Јединице или побуну, како Ви зовете, Јединице за специјалне операције, реците ми да ли имате сазнања да ли је Јединица за специјалне операције осим ове акције око хапшења Бановића још некада пре тога учествовала у некој сличној акцији? Питао сам Вас јуче за Црну Гору, рекли сте да таква сазнања немате, интересује ме на територији Србије?

Сведок Горан Петровић: Ја сам то такође у више наврата већ рекао да смо се трудили да осим тог периодичног боравка на југу Србије који је био у аранжману не знам координационог центра и министарства унутрашњих послова, осмислимо неку било какву активност за ту Јединицу па сам као један неуспешан пример тог ангажовања испричао причу о неком затворенику мислим да се звао Пако, јер смо имали оперативну информацију да он припрема своје бекство из затвора, тако да сам опет у неким вечерњим часовима неког дана имао разговоре са оперативом и мислим да је био и Веселин Лечић из те Јединице за специјалне операције па сам објаснио да све наше оперативне информације указују да ће он сутра затражити здравствени преглед, да ће након тога не знам из амбуланте изаћи кроз прозор и да ће онда покушати да побегне и да ето прилике за те припаднике Јединице народски речено да се мало размрдају. Та прича се завршила тако што цела та Јединица односно један њен део који је тамо био цео дан није могао да нађе тог Пака, јурио га кроз неке кукурузе, по њивама, са псима, са не знам чиме и он је на крају побегао.

Адв. Момчило Булатовић: На колико то временски је тај догађај у односу на акцију хапшења браће Бановић?

Сведок Горан Петровић: Не знам. Не знам ни када се ово дешавало.

Адв. Момчило Булатовић: Не знате? Добро. Да ли то, та сазнања која имате су указивала да Јединица није спремна за један овако деликатан задатак, кажете људи су под лажним именима, могуће да имају оружје, све, већ једном нису успели, зашто их поново ангажујете?

Сведок Горан Петровић: За који су задатак онда по Вама спремни?

Адв. Момчило Булатовић: Ја питам Вас, Ви сте били шеф, нисам ја.

Сведок Горан Петровић: Наравно да је та мера хапшења два лица која и поред свих оних детаља о којима сам јуче говорио, је нешто што не би требало да представља проблем ни за оперативу, а камоли оперативу ојачану са припадницима Јединице за специјалне операције.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Да ли сте уопште за време протеста Јединице за специјалне операције било у Кули, било у Београду, имали било какав контакт са било ким од људи из Јединице?

Сведок Горан Петровић: Не.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли знате да ли је неко од командног састава Јединице за специјалне операције након протеста унапређен и ако јесте ко и на чији предлог и како?

Сведок Горан Петровић: Након протеста?

Адв. Момчило Булатовић: Да.

Сведок Горан Петровић: Након протеста ја сам отишао и немам никаква сазнања шта се након тога дешавало.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли имате сазнања о томе да је код Бешке код моста на Бешкој, да су биле постављене неке цистерне са горивом и нека још средства и ако знате на чији предлог, захтев, зашто, каква сврха да ли имате сазнања о томе?

Сведок Горан Петровић: Немам. Не знам. Ако је то рађено, то је рађено у аранжману и организацији ресора јавне безбедности, министарства, Владе или не знам кога. Ја те цистерне тамо нисам слао.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Да ли знате да ли је након протеста Јединице за специјалне операције формирана нека комисија, ко је формирао, знате и састав да испита разлоге протеста, да ли је то урадила, да ли је сачинила неки писмени извештај или било шта о томе и какви су закључци?

Сведок Горан Петровић: Формирана је комисија Владе као што сам јуче рекао у саставу министри Батић, Миловановић и Веселинов и оно што је било до мене, ја сам то учинио. Добио сам писмени налог односно некакав закључак, одлуку те комисије да је потребно да сачиним извештај. О својим сазнањима ја сам тај извештај односно белешку направио, доставио тој комисији и након тога нисам више никаквих контаката са овом комисијом имао, нити имам било каква друга сазнања о томе шта је то комисија радила, урадила и какви су њени закључци, ако их је уопште донела.

Адв. Момчило Булатовић: Поменули сте јуче овде Гавриловића. Од када Ви познајете господина Гавриловића, прво да ли га познајете, од када га познајете и какви су Ваши односи били са господином Гавриловићем?

Сведок Горан Петровић: Момир Гавриловић је почео да ради у центру ресора државне безбедности за град Београд годину дана пре мене. Ја мислим 85. године, а ја сам почео да радим 86. године и све до мог одласка из тог центра значи 1999. године, радили смо заједно. Значи радили смо најпре у том Другом контраобавештајном одељењу, а касније када се то реорганизовало то је постало Прво одељење. Дакле, све време смо радили заједно у том заједничком одељењу до мог одласка, а наши односи су били колегијални као и са свим другим припадницима и центра и одељења и уопште.

Адв. Момчило Булатовић: Рекли сте да је утврђено да простор у коме борави покојни председник Владе др. Ћинђић има тих тачака доста које су овако критичне, које се не могу покрити и онда је, узет овај резиденцијални објекат, да ли је то објекат који је служба користила управо за потребе Премијера, чланова Владе или је то неки какав објекат. Да ли је то објекат који је већ био покривен неким мерама за који се знало?

Сведок Горан Петровић: Објекат на Дедињу у који се преселио?

Адв. Момчило Булатовић: Да.

Сведок Горан Петровић: Па, претпостављам да је то био резиденцијални објекат намењен председнику Владе, али ја се тиме после нисам бавио.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли сте имали икаква сазнања да ли је вршена нека обрада тог објекта са...

Сведок Горан Петровић: Не. То су стручни послови које раде људи за то задужени.

Адв. Момчило Булатовић: Добро. Питаћу Вас још само два питања, можда и три. На чији предлог је за Вашег заменика доведен господин Мијатовић, да ли знате?

Сведок Горан Петровић: На мој предлог.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли је након Ваше оставке и склањања, на начин како сте већ описали да сте отишли из службе државне безбедности Ви и господин Мијатовић, да ли Вам је познато да ли је формирана нека комисија која је испитивала рад ресора државне безбедности у периоду док сте Ви били на месту начелника и господин Мијатовић на месту заменика?

Сведок Горан Петровић: Не. Немам таква сазнања.

Адв. Момчило Булатовић: Само још једно питање ћу Вас питати господине Петровићу, јуче сте када сте покушали да илуструјете страх који су људи у Јединици имали од Милорада Луковића, цитирали речи сведока сарадника Ненада Шарета. Интересује ме одакле Вама сазнања шта је рекао Ненад Шаре, када је он саслушан као сведок сарадник на тајној седници?

Сведок Горан Петровић: Прочитао сам у новинама.

Адв. Момчило Булатовић: Хвала лепо.

Председник већа: Право на питања има адвокат Слободан Миливојевић. Изволите.

Адв. Слободан Миливојевић: Дозвољавате непосредно?

Председник већа: Дозвољавам непосредно постављање питања за сведока.

Адв. Слободан Миливојевић: Господине Петровићу, Ви сте поменули малопре да сте се познавали са покојним Гавриловићем.

Сведок Горан Петровић: Да.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли сте било када током заједничког рада имали са њим сукоб, тучу или било шта?

Сведок Горан Петровић: Па, то је нешто на шта сам много пута одговарао као и на све ово што је овде предмет расправе, па искористићу прилику да Вам то објасним још једном. Значи никада нисам имао никакву тучу, никакав сукоб са Гавриловићем. Инцидент који је толико медијски експониран свео се на то да је током 1999. године у време ванредног стања када смо сви били ванредно ангажовани и 20 – 30 – 40 сати нисмо одлазили кући, дошло до једног нашег сусрета, ја мислим у гаражи у згради у Кнеза Милоша. Ја сам негде, не знам, око 10 – 11 сати увече кренуо кући и у гаражи у пролазу срео сам Гавриловића који је био у алкохолисаном стању, као што сам већ више пута рекао, што је било чудно за њега јер он у суштини није пио. Био је мање-више спортски тип и ту је онако размењено неколико реченица. Гавриловић је био вербално нешто агресивнији пошто је он тада мислим био помоћник начелника тог Првог одељења у коме сам ја био шеф одсека, па је онако отприлике питао, «шта има, шта се ради». Он је иначе имао такав начин изражавања гестикулације. Ја сам рекао, «нема ништа, идемо». «Шта нема ништа, мислим, ово, оно, шта се иде кући, шта се ради» и тако значи пар неких вербалних реченица. Ја сам сутрадан обавестио начелника одељења, начелника центра. Све се завршило на томе да ми се сутрадан Гавриловић због тога извинуо, а сведок целог тог догађаја је господин Влада Николић који је био присутан у том тренутку у гаражи јер је заједно са Гавриловићем био негде на пићу и шта ја знам.

Адв. Слободан Миливојевић: Хвала. Поменули сте јуче уништење веће количине хероина. Да ли сам у праву?

Сведок Горан Петровић: Да. Апсолутно.

Адв. Слободан Миливојевић: Да ли нам можете одговорити ко је дао налог да се уништи тај хероин и ко је учествовао у уништењу?

Сведок Горан Петровић: О томе смо већ говорили, али ево да и Вас задовољим. Налог је дао министар, а уништила га је заједничка комисија ресора јавне и државне безбедности заједно са још неким другим службеним лицима. Којим, ја не знам.

Адв. Слободан Миливојевић: Још само једно питање. Да ли Вам је познато да је приликом уништења хероина био присутан било ко као представник суда, дакле било који судија?

Сведок Горан Петровић: Не знам. Немам такве информације.

Адв. Слободан Миливојевић: Немам више питања. Хвала.

Председник већа: Право на питања има адвокат Ненад Вукасовић. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала. Ја бих се надовезао сада на колегу Миливојевића, па да кренем од тог хероина. Јуче сте рекли да сте приликом односно непосредно пре спаљивања случајним такозваним случајним узорком вршили контролу тих кеса да се ради о саставу. Да ли можете рећи да ли је правило односно да ли знате да ли је случајни узорак на свих и са колико сте тих пакетића, пакета, проверавали да ли се ради и о ком саставу хемијском, да ли је то хероин у свему комплетан или само случајни узорак из једне кесе или две?

Сведок Горан Петровић: То узорковање које су урадили експерти са Института за безбедност је по мојој слободној процени 6 – 7 пута рађено, готово у свим фазама на сваком кораку. Ја мислим да су располагали са две те приручне лабораторије дакле прављене су анализе најпре узорковањем из сефа «Комерцијалне банке», па када је пребачен на Институт поново на Институту, па када је пребачена у МУП за потребе конференције за штампу поново у МУП-у, па онда по четврти или не знам који пут поново у термоелектрани у Обреновцу, тако што се сигуран сам није вадио један пакетић, већ неколико пакетића. На томе смо инсистирали сви и ја и генерал Лукић и министар Михајловић. Управо претпостављајући да ће то бити нешто што ће итекако занимати јавност.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Значи на неколико пакетића. Ја говорим о термоелектрани. Ово ме не занима ово раније.

Сведок Горан Петровић: Кажем у неколико наврата, у неколико фаза.

Адв. Ненад Вукасовић: Само непосредно пред спаљивање.

Сведок Горан Петровић: И непосредно пре спаљивања.

Адв. Ненад Вукасовић: То ме занима. Непосредно пре спаљивања на неколико пакетића случајним узорком. Хвала. Хтео бих да се сада вратим, што је мислим бар мени интересантно односно желео бих да видим око тога, да расправимо, јер јуче сам ја можда овако мало и непристојно реаговао једног момента када сам са стола рекао, са ове клупе рекао «није тачно». Говорили смо о надлежности заштите, конкретно ме занима Премијер и да ли је државна безбедност имала било какве ингеренције у пружању заштите личности Премијера, дакле не говорим о осталим личностима, говорим сада конкретно о Премијеру, да ли је државна безбедност уопште имала у оквиру свога посла, а Ви сте ево данас, да не дужим, конкретно Шеста управа РДБ, да ли је она имала било какве ингеренције и ако јесте какве у смислу заштите личности покојног Премијера?

Сведок Горан Петровић: Да. Шеста управа је имала ингеренције у заштити и министра унутрашњих послова и Премијера, с тим што сам нагласио да је када је у питању Премијер велики проблем представљала чињеница што је он у том обезбеђењу имао један број лица који нису били припадници ни министарства унутрашњих послова, ни ресора државне безбедности, већ су то била лица која су била у његовом приватном страначком обезбеђењу, а која је он довео са собом и није хтео да се лиши чак ни као Премијер њихових услуга, тако да је цела та прича се свела на неку комбинацију овог тако да кажем легалног званичног државног обезбеђења и његовог приватног обезбеђења, које је већ имао.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. То што говорите то већ излази из домена мог права и интересовања. Премијер је урадио како је урадио. Мене занима рад Шесте управе, да ли је, а Ви сте били на челу ресора државне безбедности, Шеста управа имала искључиво дакле људе који су пружали физичко обезбеђење или је у свом саставу имала и оперативни састав који је хранио подацима о могућим евентуално сазнањима, потенцијалним могућностима о опасности за живот и интегритет Премијера?

Сведок Горан Петровић: Да. Осим тих такозваних физичких пратилаца за шта се у јавности највише и везује уопште овај појам обезбеђења, постоји и тај оперативни састав али не само Шеста управа и оперативни састав те управе, него и целокупни оперативни састав свим информацијама до којих дође помаже тој Шестој управи у раду. Значи та

управа не може да функционише тако што ће неколико оперативаца да се искључиво тиме бави без помоћи целокупног оперативног састава и ресора јавне безбедности и свих других државних институција које о томе имају некаква сазнања и уобичајена је пракса да се пред путовања било ког државног функционера од свих државних организација и институција, било да су на републичком или савезном нивоу затражи степен угрожености на том конкретном путовању и нека евентуална оперативна сазнања. Значи то дају БИА, МУП, министарство спољних послова.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја се још увек држим Шесте управе, па ћу касније доћи до тога. Јасно је да су и остале управе помагале у мери у којој су били добијали податке. Да ли је Шеста управа односно начелник Шесте управе имао било какву обавезу или да ли је била пракса да Вама као начелнику долази на евентуално одређена реферисања или сте га позивали на одређена реферисања о безбедносним питањима заштите Премијера односно личности које штите?

Сведок Горан Петровић: Апсолутно као што сам рекао, готово свакодневно сам имао комуникацију са свим својим најважнијим сарадницима што се односи наравно и на руководство Шесте управе односно специјалног саветника за те послове господина Златка Раднића.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Питање је у склопу овога да ли је на тим реферисањима, да ли сте добили податак, не говорим сада о стану, то сте се јасно изразили и доста сте говорили о стану Премијера на Студентском тргу, па премештај горе у резиденцијални објект на Дедињу, говоримо сада о самој згради Владе, о тим улазима, да ли је на тим реферисањима, размени мишљења и тако даље, консултацијама, како сте Ви то називали, да ли је ту било речи о томе да се изврши и да ли су вршене провере околних објеката и да ли сте имали картотеку лица ко је све ту, одакле би потенцијална опасност могла доћи евентуално за Премијера? Говоримо сада о згради Владе.

Сведок Горан Петровић: Када је у питању зграда Владе...

Адв. Ненад Вукасовић: Извините, ја се извињавам, да би било јединствено питање, значи први прстен, други прстен, трећи, четврти и тако даље, око зграде Владе?

Сведок Горан Петровић: Када се ради о Влади оно што је мени познато то је да је на наш предлог, или на наше инсистирање не сећам се, извршен контрадиверзиони преглед и канцеларије Премијера и још неколико канцеларија највиших званичника Владе, да је на оном делу

канцеларије Премијера Ђинђића који гледа на улицу Кнеза Милоша постављено неко дупло непробојно стакло и да су вршене још неке активности, ја се сада тачно не сећам које, али када се ради о тој причи коју Ви помињете, први, други, трећи прстен, то је нешто што се везује за друга Тита и његово време, а у наше време постоје први степен обезбеђења који је подразумевао оне крајње непопуларне мере које су примењиване када су долазили неки званични представници односно шефови иностраних држава. То подразумева затварање неких улица и све оно друго што је потребно, али мислим да се то примењивало само у изузетним случајевима. Оно да Вам олакшам и Ваше будуће испитивање што је био највећи проблем, а то је следеће, на мој захтев специјални саветник господин Златко Раднић направио је преглед условно речено позитивно правних прописа који се односе на ову област и у том тренутку на снази је било значи на правној снази нису укинута чини ми се 14 или 15 различитих закона, аката, уредаба, који су ову област уређивали често на контрадикторан или директно сучељен начин. То је било чињенично стање. Осим тога, да Вас подсетим у то време постојао је савезни секретаријат унутрашњих послова који је имао неко своје одељење, постојала је нека управа у министарству унутрашњих послова која је измишљена да би не знам Сента Миленковић постао генерал или шта, постојала је ова прича у ресору државне безбедности, постоје не знам јединице у војсци, тако да је то један поприличан Галиматијас био у то време. Дакле, 14 или 15 закона, уредаба који на овај или онај начин контрадикторно ту област уређују. Било је веома тешко сналазити се у свему томе.

Адв. Ненад Вукасовић: Не сумњам да је било тешко и јако тешко радити, но моје сада следеће питање би било у време док сте Ви били начелник, руководилац, шеф сектора, како год да назовем, дакле први човек да ли сте евентуално били упознати или сте чули односно да ли Вас је известио начелник или било ко да сте дошли до податка да нека лица из непосредног обезбеђења покојног Премијера евентуално указују на некакве тачке које су по њиховим проценама биле овако ровите, како бих, ја се извињавам на изразу, а које би биле потенцијално могуће да са тих места, да на тим тачкама евентуално је како бих рекао, угроженост Премијера на можда једном већем степену него друга, да ли сте добијали такве податке, говоримо сада од људи из непосредног обезбеђења Премијера?

Сведок Горан Петровић: Ја не знам одакле су те информације долазиле, али као што сам рекао јуче, подсетићу, направљен је елаборат који је укључио све те информације. Ко је сада те информације конкретно давао, да ли људи из непосредног обезбеђења, да ли стручњаци из Шесте управе који су обилазили, надгледали све те

објекте, правили неке анализе, ја не знам. Углавном све те неуралгичне тачке су лоциране и на њих је указано у тим елаборатима што је, као што сам јуче рекао и потврдили експерти из немачке службе безбедности који су направили анализу која се апсолутно поклопила са анализом коју смо ми направили.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Да ли је та анализа с обзиром да зграда Владе, држим се искључиво зграде Владе, има неколико улаза, тада сте рекли да сте у односу на канцеларију Премијера предузели меру у смислу заштитног стакла неког и тако даље, да ли, када сте сада говорили о тој анализи, да ли та анализа подразумева све улазе у зграду, значи да су рађене оперативне процене свих улаза и како Ви кажете те неуралгичне тачке за сваки улаз појединачно?

Сведок Горан Петровић: Као што сам рекао немам та сазнања значи ти елаборати су врло обимни по свом садржају и то је отприлике један цео регистратор са неким мапама, са белешкама, са снимцима, тако да ја нисам био у могућности физички да сваки тај елаборат ишчитавам нити је за тиме било потребе. То би било бесмислено, значи моје су информације ишле до тога нивоа да ми моји сарадници који су за то задужени реферишу да су некакав елаборат направили, да укажу на неке проблеме, али то је било на том неком информативном нивоу. Начелник ресора због бројних обавеза које има апсолутно није у могућности да улази у такве детаље и да се бави тим и толиким ситницама, тако да осим овога што сам рекао не могу да Вам помогнем са неким другим информацијама.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. То сигурно да није био Ваш посао да улазите у детаље. Занима ме само да ли Вам је можда познато као начелнику и да ли сте можда такав податак добили или се можда сећате када говоримо о улазу број 5 само, због тога морам да Вас подсетим, та дијагонала Бирчанинова-Адмирала Гепрата, а према неким, није сада моје овде да отварам, могу уз дозволу суда, овде је било речи да је спомињана та некаква неуралгична тачка и да је упозоравано на Адмирала Гепрата управо на зграду и на некакве отворене прозоре, да ли сте разматрали оперативно како то и да ли су вршене провере касније, тих објеката тамо, а све у правцу заштите физичког интегритета телесног покојног Премијера? Говорим о улазу број 5, лоцирана зграда.

Сведок Горан Петровић: Не знам где је улаз број 5 тако да...

Адв. Ненад Вукасовић: Значи није Вам око тога ништа познато?

Сведок Горан Петровић: Не. Не баратам таквим детаљима.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Онда нећемо даље ништа осим тога уколико Вам то није познато. Хтео бих да Вас питам, Ви сте изјавили да је, не знам да ли јуче или прекјуче, да је Вама познато да је један број припадника ЈСО био под третманом.

Сведок Горан Петровић: Да.

Адв. Ненад Вукасовић: И да сте чак рекли сте да су неки телефонски разговори прислушкивани и тако вршена контрола разговора. Мене занима да ли тај третман према одређеним лицима из ЈСО-а сте Ви затекли када сте дошли као начелник, постављени на место начелника, или то почиње од Вашег именовања?

Сведок Горан Петровић: Па, ево затекли сте ме са тим питањем. Стварно не знам. Значи нисам улазио у ту причу, значи нисам причао ни са бившим командантом Брацановићем на ту тему, али логично је претпоставити да је Брацановић радио свој посао. Ако би неко хтео да прави анализу могао би да види како га је радио, добро, лоше, обимно, у скраћеној варијанти, али сам дубоко убеђен да је Брацановић као официр за безбедност у Јединици за специјалне операције радио оно што смо и ми радили касније, али кажем, то је моја логична претпоставка. Не сећам се да ли је то баш тако.

Адв. Ненад Вукасовић: Не. Мене је само занимало у овом делу, не Брацановић, него Ви када долазите да ли затичете стање или од Вашег именовања започиње овај рад оперативни у смислу контроле телефона и тако даље и следеће једно подпитање, извињавам се што овако можда Вас прекидам, па у целини, да ли сте у време док сте Ви били начелник, а имајући у виду да сте рекли да због дисциплине или некаквог страха у односу на оптуженог Милорада Луковића, да је то био један затворен сегмент тешко приступачан, да ли Вам је познато да ли је оператива ишла на такозване бокове, односно да ли сте ишли према људима чије сте разговоре пресретали, да ли сте ту радили и градили, стварали или како би рекли лепили мрежу у смислу откривања одређених криминалних активности ако су постојале?

Сведок Горан Петровић: То су све детаљи оперативног рада којима се баве људи на неким нижим нивоима. Не нижим нивоима у пажуративном смислу, не мислим да је заменик или неки помоћници или начелници управе или начелници центара али то је нешто што је суштина њиховог дневног рада и ангажмана. Ја нисам био у прилици да се упознајем као што сам рекао, јер то физички није могуће са сваком обрадом односно сваким предметом рада којих има на стотине, на

десетине, у сваком центру чак унутрашњости, о томе ко је прислушкиван, ко је праћен, која се мера против кога примењује, који оперативац или који начелник има какву стратегију, какву идеју, то је све нешто што је некаква тактика оперативног рада за шта су задужени тако да кажем непосредни произвођачи односно оператива и то руководство на нивоу начелника одељења или начелника центара. До начелника ресора долазе некакви дневни извештаји који се не баве појединачним и поименичним предметима рада, већ је то једна сублимирана информација аналитичка на неколико страна која извучи оно најинтересантније па се каже процене су такве и такве, а не каже се да је та процена направљена на бази тога што су праћене активности стотину лица из те некакве линије рада, тако да начелник ресора нема увид у појединачне предмете рада нити у активности готово све које се на тим предметима рада дешавају. Значи тиме се бави оператива.

Адв. Ненад Вукасовић: Јасно ми је. Ту се слажем са Вама и нисам ни мислио да сте Ви знали појединачно сваку евентуалну обраду, сваку меру и далеко од тога да сте као начелник и могли да пратите. То не бисте ни могли физички да стигнете. Мене занима да ли су Вас као начелника у тим некаквим реферисањима, у тим некаквим подношењима како Ви кажете сублимираних информација које су стизале до Вас, какви су подаци, да ли нам то можете појаснити стизали са тих мера, зато што је ипак ЈСО, дакле Јединица за специјалне операције у оквиру структура нечега на чијем челу сте Ви, дакле државне безбедности, претпостављам ја сада да је то врло интересантно да се види ко ту евентуално изнутра нам је неко ко је, како се каже трула јабука, па да видимо да ли из тих сублимираних, да ли нам можете рећи уколико се сећате, да ли сте имали неких конкретних сазнања са свих тих, добро не појединачно, него сублимирано, о тој делатности нешто што би овако за Вас остало упечатљиво да би се касније примењивале друге озбиљније мере, па укуљчујући и евентуално лишење слободе?

Сведок Горан Петровић: Па, ја сам јуче навео неколико случајева у свом уводном излагању који се управо односе на то што Ви говорите. Када смо на било који начин дошли до информације да се било који припадник Јединице понаша непримерено, или не само понаша непримерено, него и чини нека кривична дела, што није било тако често, ми смо на то реаговали, значи то је била једна глобална оријентација. Навео сам тај један пример кога се сећам са тим некаквим утеривањем дугова, то је била онако уобичајена пракса да се негде појаве припадници Јединице, не наравно у униформи опет се зна ко су, са неким пријатељем који од некога треба да наплати дуг, па то делује мало убедљивије. Осим тога колико се сећам било је и неких покушаја али су они били на нивоу оперативног рада покушаја наплате односно

утеривања дуга од неког лица из Новог Сада које је у времену рата и санкција требало да набавља неко наоружање за Јединицу из Москве или не знам одакле, преко неке шведске фирме, па то оружје није испоручило, па оно отприлике цео тај аранжман је пропао на штету државе, односно Јединице и мислим да је неких 100 – 200 хиљада марака које су дате као неки аванс пропало, па су онда поједини припадници Јединице се заносили идејом да они тај не знам ко им је такав налог дао и зашто дуг утерају, па су кренули управо у реализацију тих планова. Ми смо са тим били у току, то смо пратили примера ради, али су на крају ипак одустали и ништа се није десило. Ово наводим као некакве примере, као нешто чега се ја сећам, али кажем било је доста таквих ситуација у којима је нешто мирисало на кривично дело или на кривично дело у некој раној фази, планирање или не знам чега. То је нешто чега се ја сећам и то су информације којима ја баратам. Понеки пример, али у глобалу знам да је таквих активности било и да смо се ми тим активностима генерално бавили и да је то била наша оријентација. Сада колико, када, који случај појединачно у којој је фази био, докле смо дошли, ко је дао информацију то стварно не могу да се сетим.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Нисам ни мислио да можете да знате баш те појединости, далеко од тога. Када сте говорили о тим неким лицима евентуално око тих утеривања дугова, ја сам код себе записао, а Ви исправите ако сам погрешно, споменули сте неко презиме Јовановић.

Сведок Горан Петровић: Да. Није Звездан Јовановић ако на то мислите.

Адв. Ненад Вукасовић: Управо да постоји неки исто Јовановић.

Сведок Горан Петровић: Рекао сам јуче да постоје 4 или 5 Јовановића у тој Јединици. Мислим да је то неки бивши пратилац бившег заменика Радомира Марковића, Ћурчића, који је из Младеновца или тако нешто. Остало ми је у сећању зато што је то врло проблематично лице које је Ћурчић запослио иако је чак и у Младеновачком ОУП-у 4 или 5 пута био дисциплински кажњаван због неких престапа, бахатог понашања и не знам чега па ми је зато остало у сећању. Дакле, тај Јовановић је Јовановић који је био пратилац Николе Ћурчића својевремено.

Адв. Ненад Вукасовић: У склопу тога хтео бих да Вас питам јуче сте детаљно описали Ваш разговор односно рекли све оно чега се сећате, знате, након догађаја у Кули у којима је директно био експониран овде оптужени Милорад Луковић, то пуцање тамо у тој дискотеци, па касније Ступица и да сте Ви са њим као начелник разговарали и предложили му

да је боље да да сам споразумни раскид него да, због ипак, ово како сте објаснили, да не улазим даље у то. Да ли Вам је познато у време Вашег кажем мандата условно речено, док сте били на челу службе, да ли је још неко било којом мером ајде да будемо овако мало груби излетео из службе, једноставно да је добио отказ због тако неких понашања која нису долична припаднику службе или евентуално због кривичног дела или нечег сличног?

Сведок Горан Петровић: Какав третман смо имали према припадницима Јединице за специјалне операције имали смо и према свим осталим припадницима ресора. Дакле, било је доста тих неких примера где су и припадници ресора, значи оперативни састав сматрали да је нормално да злоупотребе службену легитимацију, да седну не знам у неки ауто који има лажне црногорске таблице, који је купио њихов таст, па је њих замолио да тај ауто превезу до Београда и тако даље, па се онда приликом неке рутинске контроле дође до таквих информација значи у таквим и у свим другим случајевима против таквих лица су покретани дисциплински поступци и уколико је то што је неко починио садржавало и елементе бића кривичног дела подношене су и кривичне пријаве и спровођена сва остала процедура тако да не знам тачно колико лица, када је обухваћено тим мерама али то је била уобичајена пракса и ми смо се тога бескомпромисно држали.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. То верујем. Значи укључујући и отказ евентуално уколико је...

Сведок Горан Петровић: Не постоји институција отказа у ресору државне безбедности. Постоје три могућности да напустите службу, то је захтев за споразумни раскид радног односа, одлазак у пензију и изрицање дисциплинске мере престанак радног односа.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. То сам мислио условно речено. У том смислу изрицања дисциплинске мере.

Сведок Горан Петровић: На чињеницу да начелник ресора може неке да да отказ, не може.

Адв. Ненад Вукасовић: Не. Нисам мислио да сте Ви давали, него генерално, принципијелно да се радило. Сада бих хтео...

Сведок Горан Петровић: Појашњавам зато што постоји заблуда, значи начелник ресора није имао право никога да прими у службу односно у ресор и никоме да да отказ. Значи три начина, дисциплинска, споразумни...

Адв. Ненад Вукасовић: Није било моје питање нити у том смеру сам хтео уопште да водимо даље расправу односно дискусију. Хтео сам да Вас питам када сте дошли на место начелника да ли сте се Ви упознали са командом ЈСО-а у смислу неког ужег састава, нисам мислио сада са сваким појединачно тамо припадником, него са командом, дакле након Вашег именовања за начелника да ли сте рецимо се упознали са командом Јединице за специјалне операције?

Сведок Горан Петровић: Ја не памтим датуме, не памтим редоследе, али знам да смо и ја и господин Мијатовић када су нам то обавезе дозвољавале, а то је било на уштрб неког нашег одмора и нашег слободног времена, користили сваку прилику да обиђемо све делове ресора, да се са свима видимо, да са свима разговарамо и неком динамиком, неким планом смо кренули да то реализујемо. Ја се сада не сећам какав је био редослед али ја сам први и не могу да кажем једини, пошто може то да уради неко после мене, који је обишао све центре ресора по унутрашњости. Значи био сам у сваком центру, разговарао са целокупним запосленим саставом и тамо добијао информације да је у неким центрима начелник ресора последњи пут био пре 10 – 15 – 17 година, а нећете веровати у суботичком центру није био никада. Обилазили смо београдски центар, обилазили смо управе, обилазили смо и Јединицу за специјалне операције. Када је то временски било ја се не сећам али сам рекао да смо у два, три наврата били у Кули, да смо их једном обишли на Тари, а и руководиоци Јединице за специјалне операције као и сви други моји сарадници су у сваком тренутку могли да рачунају на пријем, дакле рекао сам, онај ко је у Београду био је приман апсолутно истог дана када је тражио пријем, а неко ко је био ван или ко није могао тог дана, значи могао је да рачуна на пријем најкасније сутрадан, тако да одговор на Ваше питање би био имали смо доста виђања чак и Милорад Луковић као командант веома често долазио код мене, Маричић такође, официри за безбедност такође, тако да је постојала комуникација како са руководиоцима Јединице тако и са свим другим руководиоцима других организационих јединица.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала. Нисам мислио, јасно ми је да сте предузели све што је било у Вашој моћи и обилазили и тако даље и подигли тај један ниво сарадње са центрима. Мене конкретно и предмет ове расправе пред овим судом је управо Јединица за специјалне операције, када сте се упознали, дакле не питам ни датуме, јасно, не можете да се сетите колико је то пута било, када, датумски, временски, нормално, углавном сте се упознали са командним саставом. Да ли можете да се сетите да ли сте се тада, када говорим о командном саставу Јединице за специјалне операције, да ли можете да лоцирате, определите

или евентуално да ли Вам нешто говори овде присутни оптужени Звездан Јовановић?

Сведок Горан Петровић: Ја морам да Вас обавестим да је Звездану Јовановићу у време претпостављам мог претходника Радомира Марковића управо изречена некаква мера претпостављам та престанак радног односа дисциплинска или на овај или онај начин удаљен из службе, након чега је он водио радни спор и тај радни спор добио, тако да смо ми у неком тренутку ја тачно не знам детаље, али рецимо половином године добили одлуку суда која је налагала да се Јовановић Звездан врати на то своје радно место као што Вам је познато, Ви сте правник, шта садржи таква судска одлука. Знам да је он пре него што је на неки начин удаљен из службе, не знам који је то модус био, био помоћник, заменик команданта Јединице за специјалне операције. Ми смо испоштовали судску одлуку. Он је на то место враћен и чак се сећам да обзиром да није радио две године, да му је исплаћена и она надокнада, све оне плате, остало ми је у сећању да је добио 25.000 марака тада јер му је годишња плата била 1.000 марака.

Адв. Ненад Вукасовић: Да. Нећемо даље око тога, то су већ што каже председник већа била би правна питања. То је за друго место и друго време. Мене занима да се вратимо поново опет морам на те мере. Да ли је током тих неких реферисања тих сублимисаних информација које сте Ви добијали о раду односно о неким делатностима евентуално сумњивим или како би већ могли да назовемо Јединице за специјалне операције, односно појединаца како сте Ви сами рекли, већина је била како треба, а можда појединци не, да ли се сећате да ли је можда у тим сублимираним информацијама сте наишли негде на име Звездана Јовановића с обзиром да знате да је он већ, како сте сада изнели имао ту неку дисциплинску или шта је то већ било, па је враћен на посао, да ли сте га имали у тим мерама?

Сведок Горан Петровић: Не сећам се.

Адв. Ненад Вукасовић: За време Вашег мандата као начелника у смислу човека који би припадао тој некој ајде да кажем криминогеној зони?

Сведок Горан Петровић: Не сећам се.

Адв. Ненад Вукасовић: Не сећате се значи тога не можете да се сетите. Добро. И хтео бих да Вас питам следеће, ја се извињавам председниче само да ухватим овде овај један редослед јер, хтео бих да се вратим поново, не знам зашто се, извињавам се, када сте говорили о том

састанку пред хапшење Бановића споменули сте присуство и Звездана Јовановића, поред осталих лица да је и он био присутан на том састанку. Једино што је мени остало можда нејасно, а можда сте Ви били јасни, а ја нисам добро чуо, да ли је састанак одржан у просторијама министарства унутрашњих послова у служби безбедности у Кнеза Милоша или на неком другом месту, односно у...

Сведок Горан Петровић: Одржан је у центру РДБ-а за град Београд, а то је она зграда СИВ 2 – 3, иза Меркатора. Омладинских бригада или како се зове.

Адв. Ненад Вукасовић: У глави ми је Кнеза Милоша као некадашња централа. Значи ту су дошли на тај састанак?

Сведок Горан Петровић: Да.

Адв. Ненад Вукасовић: Мене занима да ли је тај састанак био само да се преда односно изда налог о хапшењу или је то био један оперативни састанак у коме се разрађивао план рада хапшења те двојице људи или момака, већ није ни важно?

Сведок Горан Петровић: Тај састанак...

Адв. Ненад Вукасовић: Знате у чему мислим да бих био још експлицитнији, да ли је то био састанак размена мишљења па да је неко од присутних могао да даје своје евентуално предлоге, шта и како урадити и у том контексту ме занима да ли је Звездан Јовановић имао некакву активну улогу на том састанку у смислу предлога баш везано за хапшење саме те браће Бановић?

Сведок Горан Петровић: Моје информације о том састанку су најпре биле врло штуре, дакле руководиоци београдског центра су ме само обавестили да је тај састанак одржан, да је све договорено односно да сутра може да се приступи реализацији те мере. Накнадно дакле када је избила побуна био сам у прилици да разговарам са тим људима па су ми они саопштили неке од тих детаља, а највише информација о том састанку сам добио управо од начелника центра Бранка Јовановића који је као што сам рекао за потребе комисије Владе Србије за испитивање те побуне написао једну службену белешку или некакав извештај који је био за потребе те службе опширнији. На Ваше питање да ли је састанак био издавање налога или радни оперативни, у сваком случају радни и оперативни. Значи сигурно није трајао 5 минута, тако што је неко рекао припадницима Јединице сутра хапсите тога и тога, окрените се, вољно. Значи сви ти оперативни састанци управо имају тај смисао да се на њима

нешто договорите о ономе што сутра треба заједно да радите. Да ли је Звездан Јовановић нешто ту говорио или није, ја стварно немам таква сазнања.

Адв. Ненад Вукасовић: Питам Вас само ово у контексту те белешке, зато што сте споменули једну белешку, споменули сте белешку, ја могуће да нисам добро разумео, да је та белешка касније дата некој комисији и тако даље и ја сам једноставно могуће испустио, да ли је та белешка сачињена касније за потребе те комисије или је сачињена тај дан или сутрадан одмах по одржаном састанку?

Сведок Горан Петровић: Не. Након тог састанка то су редовне оперативне активности не сачињавају се никакве службене белешке, значи та службена белешка је направљена за потребе комисије, значи после неколико дана, десетак дана, пет дана, не знам ни ја. Отприлике не могу то временски да лоцирам, али накнадно, значи није обичај, током дана Ви имате гомилу неких састанака, договора, то је све нешто што подразумева оперативни рад и када бисте о свему томе правили некакве службене белешке, били бисте потпуно паралисани у раду и не бисте могли да функционишете. Дакле о таквим састанцима се не сачињавају никакве белешке, нема потребе.

Адв. Ненад Вукасовић: У реду. Прихватићу да се у већини случајева, али морам да Вас питам једно, овде се ради о једном састанку на коме се сутра иде у једну акцију хапшење људи, а и Ви сте рекли да су кружиле неке приче да су они наоружани и тако даље и тако даље, да ли се претпостављало тада да би евентуално чак и неко могао да настрада од стране припадника службе, не интересује ме ови који се хапсе, то је једна прича, мене занима да ми морамо заштитити наше људе који иду да хапсе, па због тога питам да ли је сачињавана белешка, јер шта не дај Боже да је неко настрадао, а нема писменог трага о било каквом састанку и шта је ко дао, издао какве налоге, због тога сам питао да ли је рађена белешка јер ипак постоји могућност па макар хипотетично да неко изгуби главу од те браће Бановић не знам ко је већ тамо требао да буде?

Сведок Горан Петровић: Не. Није направљена тада никаква белешка.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Хвала Вам и хтео сам још да Вас питам, нећу дуго господине председниче, да ли сте Ви као начелник ресора државне безбедности били упознати односно да ли су Вам долазиле информације па и сублимиране нормално, не појединачно јер нисте имали времена да се бавите појединошћима, о контактима

одређених структура, а чини ми се да је неко од колега питао, па се не бих понављао, структура из ајде тако да кажемо ДОС-а, из круга политике, дакле неко ко није припадник службе и није под директном био јурисдикцијом Вашом односно службе, а да има контакте са такозваним под знацима навода Земунско-Сурчинским кланом, да обавља неке тамо контакте, да се тамо негде одлази, да се нешто тамо разговара, да ли сте Ви као служба односно Ви као начелник или служба једноставно имали повратну информацију ко је био, шта је била тема разговора и да ли су подаци добијени били употребљиви, неупотребљиви, какав је био квалитет тих података који је добијан?

Сведок Горан Петровић: Оно што је опште познато могу ја да потврдим да су господин Владимир Поповић и господин Чедомир Јовановић имали те некакве контакте и са појединим, не господин Поповић са припадницима Јединице, али са Љубишом Бухом који јесте припадник тог Земунско-Сурчинског клана и господин Чедомир Јовановић који је ад хок имао некакве сусрете и разговоре, али то није било нешто што је према нашим информацијама заслуживало посебну пажњу поготово што смо били у контакту и комуникацији са тим људима па смо и од њих лично добијали те информације да су се видели са тим и тим, да су разговарали, да је тема разговора била та и та. Рецимо господин Поповић је често мени говорио да су он и Премијер имали састанке са бившим начелником службе Јовицом Станишићем и износио неке своје импресије. Често се консултовао јер су многи људи из ајде да никога не вређам, из претходног режима, из претходне власти покушавали да на разне начине ступе у контакт са министрима, са Премијером, са свим другим лицима, са министром унутрашњих послова, па су и министар и сви ти други људи питали, а ко је тај и тај, примера ради из неких бивших безбедносних структура, тако да је та комуникација међу нама постојала, па су у том контексту и они сами нас обавештавали да су имали такве контакте и препричавали шта је суштина.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Када су имали те контакте и Вама препричавали, не улазим сада, чим су препричавали претпостављам да ништа писмено нису давали?

Сведок Горан Петровић: Не.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. У реду. Ништа даље не питам. Значи у том препричавању да ли сте дошли до неких безбедносно интересантних података када је у питању Јединица за специјалне операције и протест?

Сведок Горан Петровић: Па, то је све на нивоу прича, значи прво се не ради ни о каквим службеним радњама, већ се ради о некаквом усменом информисању обзиром да се канцеларија Владимира Поповића налазила до саме канцеларије Премијера тако да су се ти наши разговори одигравали у оном времену док сам ја чекао да ме позову у кабинет, значи 5 – 10 – 15 минута и били су крајње необавезни и неслужбени и народски речено потпуно у пролазу, тако да препричавати сада те некакве детаље којих се да будем искрен и не сећам сем тако понеких примера, значи неких питања ко је овај, ко је онај, разговора са Станишићем. Наравно да су помињани припадници Јединице за специјалне операције али ја сада сигурно не бих могао да се сетим неког детаља који ми је баш онако остао у сећању.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја покушавам да вежем то за протест или неко овде каже побуна, ја говорим протест, управо за то, да ли сте тада имали неке информације од људи из условно речено власти, из политике о контактима са Љубишом Бухом Чуметом, Душаном Спасојевићем и са том плејадом ликова, а да би било нешто везано за сам протест, а пре самог протеста, да ли сте имали таквих информација?

Сведок Горан Петровић: Као што сам рекао Владимир Беба Поповић се налазио у том тренутку са Премијером у Америци, министар је био у Бриселу, тако да сам ја када је до протеста дошло о томе обавестио господина Перишића који је био председник одбора за безбедност и господина Чедомира Јовановића који је био шеф посланичке групе. Са Перишићем сам се само чуо, обавестио га о чему се ради, само смо телефонски разговарали, он се није појавио док је Чедомир Јовановић дошао код мене на Институт мислим, па смо онда ишли код генерала Лукића, значи било је доста тих неких виђања, састанака, на којима се управо разговарало на ту тему и ни за кога није била тајна значи од првог тренутка ко стоји иза те побуне, шта су разлози побуне, јер је то просто била кулминација свега онога што се дешавало у претходних годину дана, значи ако мислите на неке конкретне сада детаље, податке и активности, мислим да је ово једини одговор који могу да дам. Значи све то што се десило било је сублимација, значи и ако је неко имао неке контакте, разговоре, пре свега мислим на Чедомира Јовановића са тим лицима, он је већ имао неко своје формирано мишљење које су информације ове о којима сам јуче говорио у вези ових снимљених телефонских разговора само потврђивали.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли сте знали да ће доћи до, значи да ли сте имали конкретне информације да долази до протеста или побуне?

Сведок Горан Петровић: Па, рецимо не знам дан или два пре тога постојале су као што сам и јуче рекао некакве приче, некакве индиције, али то је био један врло кратак рок и не би се могло рећи да смо знали да ће доћи до побуне, али када сам разговарао са Лечићем и Маричићем ја сам им отприлике то и рекао да се не играју те неке побуне, да знамо чиме су им напунили уши и тако даље и тако даље. Значи то не можемо рећи да смо знали 15 дана или не знам, недељу дана али након хапшења браће Бановић значи већ то се све дешава у распону од, не знам, једног дана или највише два дана, значи у том неком периоду схватили смо ајде да употребим тај израз да је то такође једна од солуција која је могућа.

Адв. Ненад Вукасовић: У реду. То је као претпоставка и могућности да би могло да се тако нешто деси у смислу неког кувања и тако даље. Мене занима следеће, с озбиром на контакте господина Јовановића, мислим Чедо Јовановића, са Љубишом Бухом Чуметом, са још одређеним лицима, нису сада битна, данима пре него што је избио протест, а Ви као професионалца Вас питам и везујем управо за податак који смо чули од господина Чедомира Јовановића, да му се телефоном јавио лично Љубиша Буха Чуме и рекао «ја сам на челу колоне», зато Вас питам да ли сте имали, да ли су Вас известили како је могуће да...

Председник већа: Не колега. Погрешили сте у интерпретацији. То је рекао сведок Владимир Поповић.

Адв. Ненад Вукасовић: Односно извињавам се, ја се везујем, хвала Вам. Да имамо тај податак да је Љубиша Буха Чуме рекао «ја сам на челу колоне», знате, сада мене занима једно, да ли можете да нам одговорите постоје контакти те врсте, тог круга људи, који су врло блиски власти, где Ви претпостављате као служба да можда може доћи чак и до тако неких ствари па и до ескалације до некакве побуне и онда одједанпут на челу колоне имамо човека са којим смо ми у контакту, па ме занима да ли је касније рашчишћавано са ким је био Љубиша Буха Чуме на челу те колоне, у ком возилу је био, да ли је био у возилу, са ким је био, да ли је био сам, са неким, ко је био тај поред њега када се јавио?

Председник већа: Само ради истинитости интерпретације, допуна, пошто је сведок Владимир Поповић изјавио да он управо одоварајући на Ваше питање, није рекао да он зна поуздано да је био на том челу колоне, у којим возилима и тако даље, него је оставио и сумњу и могућност да то лажно интерпретира Љубиша Буха, па у том контексту се може поставити питање да ли сведок има информације везано управо

за то кретање и контактирање сведока сарадника Љубише Бухе у вези протеста. Изволите.

Сведок Горан Петровић: Као што Вам је познато ја сам отишао из те службе, значи у време, чак је протест још трајао, тако да ми нису познате апсолутно никакве активности које су се дешавале после тога. Сам мој ангажман након побуне и након мог одласка био је писање те забелешке за потребе комисије и осим тога више никаквих условно речено службених активности нисам имао, тако да ми апсолутно није познато да ли је ко водио истрагу и какви су њени резултати.

Адв. Ненад Вукасовић: А онда у том случају хвала. Не бих имао више питања јер је ово након тога, сведок је отишао и више немате никаквих сазнања везано за даљи ток рада и обрада. Хвала Вам. Немам више питања.

Председник већа: Право на питања има бранилац адвокат Александар Поповић. Изволите, можете непосредно постављати питања.

Адв. Александар Поповић: Хвала. Господине Петровићу да ли нам можете рећи да ли је постојао још неко од људи из Владе или из ДОС-а ко је комуницирао са припадницима тог Земунско-Сурчинског клана како сте га Ви означили?

Сведок Горан Петровић: Па, ја сам рекао оно што знам, значи да је постојала некаква комуникација између Владимира Поповића са Љубишом Бухом и да је Чедомир Јовановић имао више сусрета и са Милорадом Улемеком, а преко њега и са не знам што је и он у више наврата јавно рекао, имао је и неколико разговора са Душаном Спасојевићем, док претпостављам да су људи из полиције имали значи из Управе криминалистичке полиције, а касније Управе за борбу против организованог криминала имали те некакве контакте односно да сигурно за рецимо господина Милета Новаковића није било непознато ко је Љубиша Буха Чуме јер се он тиме бавио. Ако мислите да су људи из полиције људи из Владе у том контексту, да.

Адв. Александар Поповић: Значи ДОС и Влада, не полиција, за то нисам питао?

Сведок Горан Петровић: Не.

Адв. Александар Поповић: Рекли сте да су одређени чланови ДОС-а подржавали протест односно побуну у зависности, да ли нам можете рећи именом и презименом ко су били ти чланови ДОС-а?

Сведок Горан Петровић: Нисам рекао да су подржавали, рекао сам поновићу, да нам је на једном од тих разговора које смо имали значи Горан Радосављевић и то понављам поново, у присуству господина Лукића показао као некакво саопштење које је било текст подршке побуни Јединице за специјалне операције и да је на моје питање одакле му та глупост, одговорио да су му то, значи он је рекао да су му то издиктирали Мићуновић и Човић. Након тога по повратку министра Михајловића у земљу генерал Лукић је то предочио и министру Михајловићу. Не сећам се да ли је Михајловић разговарао са Радосављевићем непосредно, онда је Михајловић тражио да Радосављевић направи белешку о томе. Онда се он предомислио и рекао да ипак не би писао белешку и све се на томе завршило. Дакле, Горан Радосављевић Гури је рекао да су му то саопштење издиктирали Човић и Мићуновић. То је оно што сам ја рекао, ако је то подршка, онда је подршка.

Адв. Александар Поповић: Немамо транскрипт. Мало је небитно, нећемо улазити у то. Кажите нам да ли сте имали било какву другу информацију да неко од представника Владе или тада владајуће коалиције ДОС подржава на било који начин протест Јединице за специјалне операције?

Сведок Горан Петровић: Па, сигурно нико није ишао на мост да се грли и људи са припадницима Јединице и ова епизода говори о начину на који се то ради. Дакле, не транспарентно него тајно и преко неких посредника, значи нису Човић и Мићуновић послали писмо подршке него су покушали да ту своју подршку пласирају на тај начин преко Радосављевића како би вероватно остали анонимни. Не мислим наравно на транспарентну подршку, тога није било.

Адв. Александар Поповић: Да ли нам можете објаснити Ваше мишљење односно Ваш став да на састанку са Премијером поводом почетка протеста Јединице за специјалне операције Ваш став је био да је то обрачун државе и криминала, хоћете ли нам рећи ко је држава, а ко је криминал?

Сведок Горан Петровић: Па, очигледно да се у пракси показало да држава не постоји, да се не зна ко је и каква је држава, а криминал је наравно био тај криминализован део Јединице за специјалне операције заједно са Земунско-Сурчинским кланом као главним експонентом целе приче мада је то касније накнадно названо белом књигом евидентиран велики број тих организованих криминалних група у готово свим великим градовима у Србији. Значи овде су припадници Земунско-

Сурчинског клана апострофирани као највећи, као главни, као најозбиљнији али држава је била у много озбиљнијој ситуацији што се показало касније у акцији «Сабља» да је велики број тих криминалних група на неки начин неутралисан. Поједини чланови су хапшени, осуђени, тако да се у пракси показало колико је криминал присутан у Србији.

Адв. Александар Поповић: Добро, ја сам мислио да објасните Ваше мишљење. Да ли нам можете овако онда објаснити, ако одређени чланови Владе подржавају тај протест, да ли су они држава или криминал?

Сведок Горан Петровић: Не можете ствари сагледавати тако црно-бело јер говорите о домену политике. Значи оно што је својствено политици, то је пре свега лаж, лицемерје и све оно остало што уз то иде. Дакле, нико се није транспарентно изјашњавао али некима су када је Зоран Ђинђић убијен заискриле сузе у очима, а некима вероватно осмех у срцу, тако да би то могао да буде неки одговор на то питање. Неки су се збиља радовали када је Зоран Ђинђић убијен али не тако што су изашли на Теразије да то јавно демонстрирају већ на један сасвим други начин, тако да у том контексту Ваше питање да ли је Влада јавно била подељена на оне који су за криминал и за државу је нешто што је у домену наиве, морам да признам. Значи Влада је била увек претпостављам јединствена барем формално и барем вербално по тим питањима.

Адв. Александар Поповић: Да ли сте имали информације да је покојни Премијер Ђинђић био обавештен о контактима господина Јовановића и господина Поповића са људима за које сте Ви директно означили као оне који су стајали иза протеста Јединице за специјалне операције?

Сведок Горан Петровић: На кога мислите? На Луковића?

Адв. Александар Поповић: Земунско-Сурчински клан, њих сте означили као...

Сведок Горан Петровић: Да. Да. Апсолутно.

Адв. Александар Поповић: Био је значи упознат?

Сведок Горан Петровић: Да.

Адв. Александар Поповић: Добро. Рекли сте у Вашем јучерашњем излагању да је постојала противна страна. Ја не бих извлачио контекст, молићу Вас да ако можете нам објасните у ком смислу противна страна, ја сам схватио политичка противна страна, дозвољавам да сам ја погрешно схватио Ваше речи, зато Вас молим да нам објасните.

Сведок Горан Петровић: Само ме подсетите.

Адв. Александар Поповић: Рекли сте, било је у контексту господина Коштунице.

Сведок Горан Петровић: Да, па апсолутно значи у политичком контексту па јавна је тајна и ја сам то рекао да смо се ми те 2000. године трагично поделили у два блока, у два табора чије су персонификације управо била та два истакнута појединца Коштуница и Ћинђић. Значи јасно је да се ради о политичком сукобу, о сукобу две концепције, две политике и наравно да се мисли на политички контекст.

Адв. Александар Поповић: Хоћете ли ми рећи како се начелник државне безбедности у једној држави односи према тој противној страни?

Сведок Горан Петровић: Ја сам када сам постављен на чело ресора државне безбедности у једном од првих разговора које сам имао са Премијером предложио да затражим пријем и код председника Коштунице и да са њим разговарам и веровали или не, то је Ћинђић прихватио са одушевљењем и рекао је «иди молим те покушај барем ти када ми други немамо комуникацију», значи отишао сам, то је био почетак године, значи непосредно након хапшења Радомира Марковића у кабинет Војислава Коштунице. Обавестио сам га о свим детаљима везаним за хапшење, обавестио сам га да се не ради ни о каквој освети, одмазди, да ни ја нити било ко нисмо добили никакав налог да то морамо да урадимо или да постоји некаква намера да се ти и ти појединци нађу на удару закона, већ смо просто оперативним радом дошли до тих и таквих сазнања. Он је све то одобравао. Обавестио сам га какво је стање у ресору. Рекао сам му чиме се то ресор тренутно бави, какве врсте информација имамо. Рекао сам му да му апсолутно стојим на располагању и ја и служба за сваку анализу, проверу информације која му треба, која га занима и буквално сам му рекао када год ме позовете ако сам у Београду ту сам за онолико времена колико ми је потребно да дођем са места где се налазим у Ваш кабинет макар био и код председника Владе са чиме се и он саглашава. Дакле ако ме Ви позовете, а ја се налазим код Премијера, ја ћу истог тренутка устати и кренути

према вашем кабинету. Након тог разговора ја више никада нисам био позван у кабинет и никада нисам имао службени разговор са Војиславом Коштуницом док сам са Премијером комуницирао на тај начин што сам у Владу Србије и његов кабинет одлазио једном евентуално два пута месечно на највише пола сата, колико су трајали састанци са њим.

Председник већа: У контексту овог Вашег одговора ради разјашњења одређених ствари и тадашњих збивања, како сте Ви оцењивали као начелник ресора државне безбедности управо то фактичко стање политичке поделе и суштински неодговарања председника СРЈ на Ваш захтев и нуђење било које врсте сарадње у безбедносном смислу, у смислу функционисања служби војне обавештајне службе, ресора државне безбедности поготово у стању у ком се налазила земља тада, са свим проблемима пратећим, актуелним и другим, да ли је то омогућавало ресору државне безбедности да обавља посао ваљано, законито, јединствено у смислу заједничких циљева, бар што се тиче безбедности?

Сведок Горан Петровић: Апсолутно нисам имао никакав емотивни однос према свему томе. Био сам професионалац. Дакле, до тренутка када сам отишао из службе Војислав Коштуница је као председник државе добијао све информације из службе државне безбедности као и сви остали корисници, значи ниједног тренутка није дошло до престанка информисања савезног врха односно председника државе, а ја сам на једној конференцији за штампу 2001. године рекао да чак не постоји ни списак корисника тих информација те да сам ја на бази договора са министром Михајловићем те информације до којих је служба долазила слао и председнику Савезне републике Југославије Коштуници и председнику Скупштине који је тада био Маршићанин, не знам Премијеру, министру, Живковићу који је био савезни министар за унутрашње послове и тако даље и тако даље. Значи желим да кажем да сам се и ја као начелник ресора и цела служба понашали професионално до последњег тренутка иако као човек и као појединац свестан тог сукоба о коме се ради и свестан те трагичне чињенице коју тај сукоб представља, ја сам наставио са својим радом кажем без дозвољавања да те емоције надвладају. Што се тиче те неке конкретне сарадње осим тог неког медијског харангирања, значи те неке хајке за коју смо знали да долази из кабинета Војислава Коштунице, јер као што сам рекао, већ након хапшења Радомира Марковића кренула је та суптилна али организована кампања криминализације и мене као начелника и господина Мијатовића као мог заменика и других људи који су покушали и успевали барем у том тренутку да раде свој посао, да се боре против криминала и да нешто мењају. Значи осим те медијске неке хајке и притиска који су режирали најближи сарадници Војислава Коштунице,

није било некаквих других безбедносних пропуста. Ми смо имали некакве контакте прелиминарне и са припадницима војних служби безбедности. Сећам се да је генерал Крга тада био начелник обавештајне управе па смо имали један састанак. Касније је и министар Михајловић уприличио некакве разговоре са Небојшом Павковићем, који је био шеф кабинета, пардон начелник Генералштаба, тако да је постојала некаква комуникација. Оно што се дешавало на југу Србије побуна и све остало, такође није трпело због да кажем та два различита концепта и две врсте политике, већ је то функционисало у некој неопходној мери. Значи врло често се дешавало да ја као формално-правни командант те Јединице за специјалне операције будем обавештен да се Човић договорио са Коштуницом да Јединица треба да иде на југ Србије, о томе ме обавести министар и они крећу на југ Србије. Значи ја никако нисам као командант те Јединице рекао не може. Зашто, како то, па ја сам командант те Јединице. Дакле, трудили смо се на сваки начин да држава без обзира која, каква, нема због неког нашег непрофесионалног рада или некаквих емоција које би надвладале кажем, а нису трпела било какве штетне последице.

Председник већа: Наставите са питањима.

Адв. Александар Поповић: Такође бих Вас замолио да нам објасните, рекли сте да оним чиме се бавио Земунско-Сурчински клан не може се бавити без политичке подршке, занима ме да ли је Земунско-Сурчински клан имао политичку подршку обзиром да се бавио тиме чиме сте рекли да јесте и то по Вашим речима врло...

Председник већа: Не колега. Само ради исправке, погрешно опет интерпретирате, не знам са којом намером, сведок је јуче рекао јасно и гласно, а можемо то и проверити, да је било око састављања беле књиге говора о организованим криминалним групама којих је било око 50-так у Србији и у том контексту није издвајао само Земунско-Сурчински клан, него све те групе.

Адв. Александар Поповић: Извињавам се, можемо проверити, ја сам записао баш ову реченицу.

Председник већа: Да морају имати да би били организовани одређене упливе у државним структурама, медијским и тако даље. Оно што подразумева под дефиницијом.

Адв. Александар Поповић: Ја ћу преформулисати питање, обзиром да нас занима Земунско-Сурчински клан да ли је Земунско-Сурчински клан по Вашим информацијама имао политичку подршку?

Сведок Горан Петровић: Ја сам као што је господин председавајући рекао говорио у том контексту да нема организованог, неорганизованог или било каквог криминала без добро се сећам, корумпираног полицајца, цариника, судије, политичара, тужиоца.

Адв. Александар Поповић: Нисте политичара навели. То је следеће питање, али пропустили сте можда.

Сведок Горан Петровић: Говорио сам глобално, значи нисам говорио о неким појединачним детаљима. Рекао сам да у тој белој књизи коју смо ми направили се помињало да су одређене те групе, структуре или појединци били рецимо не знам у контакту са генералом Ђорђевићем, Рођом или са овим или оним припадником полиције, не сећам се више тих конкретних детаља, али на бази тих неких ствари којих се сећам сам изрекао ту глобалну квалификацију. Дакле, у тој некој белој књизи, анализи организованог криминала су се налазиле и такве оперативне информације значи увек морате да имате на уму да су ствари о којима ми овде говоримо углавном оперативне информације.

Адв. Александар Поповић: Ја ћу Вас само замолити пошто нисте апсолутно одговорили ниједном речју на моје питање, да ли је Земунско-Сурчински клан имао политичку подршку, то је било питање?

Сведок Горан Петровић: У ком тренутку, у којој фази?

Адв. Александар Поповић: Када сте Ви били да ли сте Ви имали информације значи у моменту када сте Ви били на челу ресора државне безбедности?

Сведок Горан Петровић: Не. Нисам имао такве информације.

Адв. Александар Поповић: Нисте. Хвала. Толико.

Председник већа: Право на питања има адвокат Дејан Лазаревић. Изволите.

Адв. Дејан Лазаревић: Немам питања. Хвала.

Председник већа: Право на питања има адвокат Љубиша Радојичић. Изволите.

Адв. Љубиша Радојичић: Само једно. Да ли сведок зна како је организовано и ко је организовао пребацивање сведока Љубише Бухе Чумета из Анкаре у Словачку?

Сведок Горан Петровић: Рекао сам да имам јер сам то организовао ја.

Адв. Љубиша Радојичић: Ко је учествовао у томе?

Сведок Горан Петровић: Најпре је цео поступак започело министарство унутрашњих послова, али као што сам рекао због тромости, инертности и спорости и због веома незгодне ситуације у којој се налазио амбасадор у Анкари Поповић, ја сам добио налог односно сагласност од министра Свилановића негде у поподневним сатима у 3 или 4 сата, да ја покушам да то организујем. Ми смо ја мислим ангажовали авион Савезне Владе пошто је то уобичајена пракса да се за потребе путовања министра спољних послова често ангажују ти мали авиони тако да је његов кабинет и људи из окружења био у комуникацији са тим људима. Проверили смо када у ком року могу да полете. Они су рекли да могу да полете за пола сата, сат. Рекли смо им која је дестинација. Након разговора у министарству, непосредних контаката са амбасадором, послат је тај мали авион значи из не знам како се то зове сервис Владе или Савезне Владе који је отишао до Анкаре. Амбасадор је лично одвезао Буху до аеродрома. Тамо је преузет авион, обављене су консултације, разговори са амбасадором Копешним у Словачкој, значи једном врло једноставном операцијом Буху смо пребацили у Словачку и када кажем у четири поподне сам започео, он је значи већ после неколико сати негде после рецимо 12 сати, у 3 или 4 ујутру наредног дана већ био у Братислави.

Адв. Љубиша Радојичић: Још једно само питање ако дозволите, сведок је мало пре на колегино једно питање одговорио оно што је својствено политици је лаж. На коју то политику мисли, државну политику нашу или на особе које се баве?

Сведок Горан Петровић: Не. Говорио сам глобално о политици увек и свуда значи.

Адв. Љубиша Радојичић: Немам више. Хвала.

Председник већа: Право на питања има адвокат Александар Ђорђевић. Изволите.

Адв. Александар Ђорђевић: Да ли је сведоку познато као оперативно интересантно име Сретка Калинића, да ли је икада чуо за то име?

Сведок Горан Петровић: Чуо сам накнадно као и већина грађана ове земље након убиства Премијера Ђинђића.

Адв. Александар Ђорђевић: Пре тога?

Сведок Горан Петровић: Не.

Адв. Александар Ђорђевић: Реците ми да ли сам добро разумео јуче сте изјавили да када сте били код Премијера Ђинђића да сте му рекли да ако се не пресели на Дедиње да Ви не можете да му гарантујете безбедност, да ли сте то рекли?

Сведок Горан Петровић: Па, рецимо увек му је то сугерисано и увек је имао такве информације, да ли је тај избор речи био баш такав или...

Адв. Александар Ђорђевић: Тако сте јуче рекли, не знам да ли сте му тако рекли?

Сведок Горан Петровић: Рецимо да је тако. Не мислим да је то битно.

Адв. Александар Ђорђевић: Е, ако рецимо да је тако, онда ми реците да ли Ви мислите да начелник државне безбедности је одговоран за безбедност Премијера и да он треба да му гарантује безбедност?

Сведок Горан Петровић: На жалост ми говоримо о држави која не постоји. Ни у једној земљи осим у земљи која нема демократску традицију није могуће да без обзира да ли се ради о председнику државе или председнику Владе се не поштује закон. Да ли можете да замислите да се британски Премијер не усели у Даун Стрит број 10 где је његова званична резиденција, или да било који званичан представник Владе или државе Енглеске, Француске или Немачке када буде постављен на неку функцију може као нека друга јавна личност поп звезда или не знам ко да то стање користи да се понаша онако како се понашао пре тога. То на жалост није могуће. Тамо улазите у одговарајућу процедуру, у одговарајући механизам, ако не желите да се тако понашате можете да поднесете оставку на ту функцију. Код нас на жалост то није случај и рекао сам и поновио више пута да је Премијер Зоран Ђинђић задржао део обезбеђења из свог неког ранијег периода када је био председник

странке што је био условно речено некакав његов хир, његова одлука, да је Војислав Коштуница као председник државе одбио обезбеђење ресора државне безбедности, да је садашњи председник Борис Тадић такође починио нешто што је незамисливо, он је председник државе Србије, а не обезбеђује га одговарајућа институција те републике чији је он председник него војска неке фиктивне државе по његовом избору иако је по закону за његово обезбеђење надлежан ресор државне безбедности односно сада та Пета управа министарства унутрашњих послова, тако да се ради о неким личним и приватним одлукама појединаца који обављају високе функције.

Адв. Александар Ђорђевић: Не бих полемисао са Вама али ако дозволи председник већа, нисте ту у праву, председника Тадића обезбеђује војска зато што је члан савета одбране и има право да узме војно обезбеђење ако хоће, а председника Коштуницу је тада обезбеђивала савезна полиција, тако да нема везе. Реците ми, нисам Вас то питао, ако хоћете...

Сведок Горан Петровић: Могу да Вам појасним то, дакле, када сам говорио о обиљу прописа који су на један контрадикторан начин регулисали ту област у елаборату који је направљен за потребе обезбеђења председника Коштунице, ситуација је била потпуно апсурдна, пошто је он председник савезне државе, док је у згради у Палати федерације, њега треба да обезбеђује Савезни СУП, када изађе из те зграде треба да га обезбеђује Војска Југославије, а када путује напоље треба да га обезбеђује ресор државне безбедности. То је реално стање у коме смо се ми налазили, а што је то нелогично, смешно, или то зовите како год хоћете, то је нешто, то ми само можемо да констатујемо, а на шта не можемо да утичемо.

Адв. Александар Ђорђевић: Преформулисаћу питање нисте ми одговорили на питање, интересује ме по Вама, пошто сте били начелник ресора државне безбедности, ко из тог обавештајног полицијског апарата или како хоћете из министарства унутрашњих послова ко одговара за безбедност Премијера и уколико се Премијеру нешто деси ко је дужан за то да одговара, конкретно ако се деси атентат?

Сведок Горан Петровић: Видите да нико није одговарао. Значи Премијер је убијен, нису се нашли ни министар унутрашњих послова, ни директор БИА да барем понуде оставку. Све се свело на то да је смењен начелник ОУП-а у Земуну или не знам где. Значи одговор на Ваше питање у суштини не одговара нико, то је могуће код нас.

Адв. Александар Ђорђевић: Не бих инсистирао, знамо сви шта се десило, него Вас питам Вас као начелника ресора, ко одговара за безбедност Премијера, без обзира хоће или неће у овом случају, него ко одговара?

Сведок Горан Петровић: Одговара у тренутку док је постојала Шеста управа РДБ-а, Шеста управа односно ресор државне безбедности.

Адв. Александар Ђорђевић: Односно начелник Шесте управе претпостављам?

Сведок Горан Петровић: Па, не начелник Шесте управе него начелник ресора ако Вам је то драже јер је начелник управе само један чиновник у ресору.

Адв. Александар Ђорђевић: Хвала.

Сведок Горан Петровић: Увек је носилац најважније функције био онај ко је главни и одговорни за све.

Адв. Александар Ђорђевић: Хвала Вам. Сада ми реците од момента када Вам је Бранко Црни предао кључеве од овог трезора, не Вама лично него већ људима који су га наследили, па до момента конференције за штампу, колико је дана прошло?

Сведок Горан Петровић: Па, рекао сам да не знам али да је све то јавно и опште познато тако да ако Вас је занимало могли сте то да проверите јуче, значи конференција за штампу је била јавна, значи није била тајна. Била је у министарству унутрашњих послова, спаљивање такође је било јавно, тако да када на то додате можда дан, два периода у коме је та примопредаја обављена добићете тачне датуме, али мислим да је то као што сам јуче рекао било у неком релативно кратком року од неколико дана.

Адв. Александар Ђорђевић: Добро, хоћете ли ми рећи колико је дрога била на Институту безбедности и зашто је било потребно да буде на Институту безбедности?

Сведок Горан Петровић: Дрога није била на Институту безбедности него је само извршено, можда сам направио лапсус, значи вршено је узорковање те дроге када смо добили информацију иако је постојала информација да је то у питању хероин и да је то нешто што је тамо познато и забележено и поред тога смо инсистирали да се изврши још једном узорковање па је то узорковање вршено. Значи људи са

Института комисија која је формирана и експерти из Института безбедности су ишли у «Комерцијалну банку» па су тамо вршили узорковање, дакле направио сам лапсус очигледно. Дрога никада није доношена на Институт осим оне количине неопходне за узорковање.

Адв. Александар Ђорђевић: Сада ми реците да ли Вам је познато можда око тог узорковања да ли то узорковање даје резултате само на присуство дроге у тој супстанци или колико је проценат дроге у тој супстанци?

Сведок Горан Петровић: Нисам експерт за то питање, али колико се сећам све те анализе су потврдиле да се ради о хероину врло велике финоће. Значи не разумем се у то, али 98 – 99%, тако нешто.

Адв. Александар Ђорђевић: Рекли сте да сте овај сукоб са покојним Гавриловићем имали за време ванредног стања 1999. године, када је било ванредно стање 1999. године?

Сведок Горан Петровић: За време бомбардовања, не ванредног стања. Тада су важиле неке посебне уредбе, закони.

Адв. Александар Ђорђевић: Реците ми да ли можда знате пошто сте се оградили, рекли сте да нисте стручњак за обезбеђење и то, да ли знате, говорили сте о елаборату обезбеђења штићених личности, показали сте колико он изгледа и тако, али да ли знате шта се унутра налази, шта садржи тај елаборат?

Сведок Горан Петровић: Па, већ сам објаснио да су унутра скице објеката у којима штићена личност борави, где се налазе маршруте, путеви којима се уобичајено креће, да се налазе описи, процене ризика, значи један комбинован материјал са текстуалним деловима, цртежима, анализама, скицама, фотографијама или не знам чиме.

Адв. Александар Ђорђевић: Да ли се ту налази и управо то, провера безбедоносна провера ближе околине тог објекта или те личности, значи ко живи у тим становима, ко се креће ту, ко борави, ко ради ни то, да ли то подразумева елаборат о обезбеђењу?

Сведок Горан Петровић: Рекао сам да се нисам упознавао са детаљима и ово што ми је познато о тим елаборатима то сам и рекао. Уколико Вас то занима можете да позовете и веће стручњаке од Вас да Вам то објасне.

Адв. Александар Ђорђевић: Ја знам, али хвала Вам.

Председник већа: Право на питања има адвокат Вељко Делибашић. Изволите.

Адв. Вељко Делибашић: Немам питања. Хвала.

Председник већа: Право на питања има адвокат Горан Петронијевић. Изволите.

Адв. Горан Петронијевић: Захваљујем судија, дозвољавате непосредно?

Председник већа: Дозвољавам непосредно постављање питања за сведока.

Адв. Горан Петронијевић: Господине Петровићу, у више наврата сте јуче и данас споменули да је у то време када сте Ви били начелник РДБ-а министар унутрашњих послова господин Михајловић био у Бриселу, не инсистирам, да ли је лапсус или је постојало неко друго место где се он налазио, да ли можете да се сетите којим послом је био?

Сведок Горан Петровић: То је податак који је опште познат, јаван. Био је негде у иностранству.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли је можда био у Хагу, ево да не будем сугестиван?

Сведок Горан Петровић: Не знам стварно. Знам да је негде био у иностранству. Не сећам се тог детаља. Негде сам чуо, прочитао, више се и не сећам, као да је био у Бриселу па ми је то сада то тако закачило.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли имате можда евентуално сазнања да ли његов одлазак у иностранство има везе са хапшењем браће Бановић?

Сведок Горан Петровић: Не. Немам никаква сазнања. Није била пракса да ме министар обавештава где иде и шта ради.

Адв. Горан Петронијевић: У време када сте били начелник РДБ-а каква је сарадња била и да ли је постојала сарадња између службе на чијем сте Ви челу били или службе у Црној Гори одговарајуће кажем службе, службе безбедности и ако је било каква је била?

Сведок Горан Петровић: Ми смо покушали наравно да успоставимо ту сарадњу. То је нешто на чему сам ја инсистирао говорећи да је потпуно небитно да ли ће Црна Гора бити зависна, независна и да је нелогично да имамо сарадњу са другим службама других држава, Бугарске, Румуније, Словеније, Америке, Русије, а да немамо ту сарадњу са службом државне безбедности Црне Горе, тако да су постојали некакви иницијални контакти али до неке подробније и садржајније сарадње није дошло осим што смо ми послали једну групу колико се сећам експерата из области иноформатике и аналитике која је помогла колегама из Црне Горе да направе тај неки свој информациони систем и да тој аналитичкој обради сада пређу на један савремен начин како се то радило у Београду. Мислим да је неколико колега у један или два наврата ишли у Црну Гору на неколико дана управо из тог разлога. Не сећам се неких других контаката. Било је неких разговора на нивоу министарства дакле, сећам се да је било неколико састанака између, један или два, између господина Михајловића и господина Мараша и неких још колега из Црне Горе, ваљда из министарства не знам, са ове временске дистанце се не сећам ко је када, какву функцију имао. Дакле, било је некаких контаката, састанака али неке претерано велике и неке садржински битне и значајне сарадње није било.

Адв. Горан Петронијевић: Када сте говорили о мерама које су примењиване у односу на Предрага и Ненада Бановића пре хапшења?

Сведок Горан Петровић: Извините нисам Вас чуо?

Адв. Горан Петронијевић: Када сте говорили о мерама које су биле примењене у односу на Предрага и Ненада Бановића пре њиховог хапшења, да ли можете, да ли се сећате и да ли имате информације о томе које су све мере примењиване?

Сведок Горан Петровић: Па, мислим да су се примениле оне уобичајене мере, значи пре свега контрола телефона, тајно праћење, снимање, опсервирање, отприлике мислим да је то било оно што је служба примењивала.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли сте имали тада дозволу за тајно праћење, односно прислушкивање телефонских разговора?

Сведок Горан Петровић: Наравно да, као и у свим другим случајевима, значи увек се поштује одговарајућа процедура. Пишу се одговарајући предлози, налози, извештаји, прибављају се сагласности, то је нешто што је уобичајена формална процедура у сваком случају, па и у том.

Адв. Горан Петронијевић: У конкретном случају да ли сте имали одобрење Врховног суда?

Сведок Горан Петровић: То је питање којим се шпекулише већ један дужи временски период и ја ћу искористити прилику на неком другом суђењу ако га буде да одговарам на таква питања.

Адв. Горан Петронијевић: Нормално нисте дужни да одговорате. Председник већа Вас је упозорио на та права на поједина питања. Да ли имате информације да ли у Вашем, односно у периоду док сте Ви били начелник службе, да ли су примењиване одређене оперативне техничке мере у односу на људе из, како Ви кажете, тада јединственог Сурчинско-Земунског клана и евентуално према коме и које?

Сведок Горан Петровић: Рекао сам да је то била проблематика рада ресора јавне безбедности, а да је ресор државне безбедности пружао само техничке услуге пошто још та Управа за борбу против организованог криминала није набавила ту одговарајућу техничку опрему како би могла те мере непосредно да реализује. Дакле, већина, да не кажем готово сви послови не могу сада са сигурношћу да тврдим, који су везани за ту криминалну проблематику је било нешто што је био посао ресора јавне безбедности, а ми смо то само сервисирали том техничком подршком.

Адв. Горан Петронијевић: Конкретно, да ли је овде сведок сарадник Љубиша Буха Чуме био, да ли су према њему примењиване у време док сте Ви били некакве мере, ако јесу какве?

Сведок Горан Петровић: Ја мислим да. Значи не мислим, сећам се да је била прислушкивана мера управо та тајна контрола телефонских разговора по налогу ресора јавне безбедности, а да ли је ресор јавне безбедности примењивао још неке мере према њему ја не знам. Знам за ову меру тајне контроле телефонских разговора зато што смо ми реализовали и што ми је у неколико наврата дат на увид стенограф тих разговора између њега и Владимира Поповића.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли су се евентуално такве или сличне мере примењиване према Спасојевићу?

Сведок Горан Петровић: Немам такве информације. Претпостављам да да, али то је само моја претпоставка. Не могу да Вам

одговорим децидно на то питање пошто кажем, то није било из домена наше надлежности.

Адв. Горан Петронијевић: Када сте говорили о браћи Бановић и њиховом лажном идентитету за који сте Ви у оквиру активности које сте предузели утврдили, дакле, живе на одређеном месту под лажним идентитетом, да ли је то подразумевало и лажне исправе, односно исправе са лажним подацима?

Сведок Горан Петровић: Да. Апсолутно и један и други су имали лажне личне карте на лажна имена, чак је у тој некој белешци наведено конкретно име лица које је те лажне документе сачинило. То су неки њихови пријатељи у неким полицијама тамо у Републици Српској и име лица које им је то, неки рођак, донело, тако да су сви ти подаци се налазе у том предмету. Значи постоје фотокопије личних карата као што сам јуче рекао. Постоје њихове изјаве у којима они говоре да имају та и та документа која су приложена у фотокопији, која су лажна, а да су они у суштини Предраг и Ненад Бановић. Тако да ту није било никакве дилеме.

Адв. Горан Петронијевић: Ако сам Вас добро разумео, то су лажне личне карте, а не личне карте са лажним именима?

Сведок Горан Петровић: Не. Да појасним, то су валидне личне карте Републике Српске са лажним именима, на лажна имена.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли се приликом спровођења било које оперативне мере легитимисања, привођења, контроле и било кога могло утврдити да се ради о лажним личним картама на лажним именима?

Сведок Горан Петровић: Ја сада говорим да се ради о валидним личним картама са лажним именима и да је то утврђено тако што су и они сами признали, а и на бази комуникације и сарадње са људима из Хашког Трибунала који су имали одговарајуће фотографије за ја мислим највећи број лица која су била на потерници, значи без обзира о ком лицу да се ради, Хашки Трибунал је имао неку фотографију, да ли у униформи, да ли из ратног периода или из неког предратног периода али увек су имали некакве фотографије тако да је било много начина да се недвосмислено утврди њихов идентитет.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли су обојица браће Бановића била на оптужници или је у питању само један по Вашим сазнањима?

Сведок Горан Петровић: Лично се не сећам значи те оптужнице јер то су као што сам јуче рекао папери и документа из Хашког Трибунала који су долазили у огромним количинама и у то време, а нарочито касније када су направљени неки савети за сарадњу са Хагом и неке институције у Војсци Југославије које су просто затрпаване ненормалним количинама тих материјала у којима се тражило све о свему. Ја сам био у прилици да већину тих докумената гледам и читам. То је кажем био велики број докумената тако да ево збиља се не сећам тог конкретног папира. Сећам се само да је била процедура таква да се тај захтев испостави Савезном министарству правде, ваљда је то тада постојало, па онда они то проследи министарству правде Републике Србије, она то проследи МУП-у и МУП наравно то одмах проследи ресору државне безбедности, тако да збиља не знам да ли се у оптужници баш помињу и један и други, али знам да су тражени браћа Бановић. Сада да ли један, да ли два, да ли се та информација појавила накнадно или се у том тренутку знало да један јесте, а један није, стварно се не сећам.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли се у оквиру планирања акције њиховог хапшења, да ли је у оквиру тих припрема постојала и разрађивана евентуално варијанта њиховог оружаног отпора и поступања лица која их буду хапсили?

Сведок Горан Петровић: Као што сам рекао, не знам, ја нисам био на том састанку. Тај састанак су организовали руководиоци центра са поменутиим припадницима Јединице, тако да ја нисам упознаван са тим детаљима. Информисан сам кратко да је састанак одржан, да је све договорено и да се сутра у тим раним јутарњим часовима приступа реализацији.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли је по Вашем сазнању евентуално на том састанку договорено и место где ће се спровести акција?

Сведок Горан Петровић: Нисам сигуран. Мислим да је управо тај неки, да је била опција да то не буде у кући, него наравно када изађу из куће на том путу, не знам, од куће до пијаци, али нисам сигуран.

Адв. Горан Петронијевић: Када сте говорили о представницима политичке власти у време док сте Ви били на челу ресора државне безбедности који су имали некакву комуникацију са појединим члановима овог Сурчинско-Земунског клана, како сте рекли, апострофирали сте имена господина Чеде Јовановића и господина Владимира Поповића, ако сам добро разумео?

Сведок Горан Петровић: Да.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли је поред њих двојице постојао још неко из тада актуелне политичке власти ко је имао комуникацију са било ким од ових чланова односно од чланова ова два?

Сведок Горан Петровић: Ја нисам имао такве информације.

Адв. Горан Петронијевић: У време док сте Ви били начелник ресора државне безбедности господин Чедомир Јовановић да ли знате где је становао, где је живео?

Сведок Горан Петровић: Мислим да је становао у тој некој кући у Бановцима чији је у суштини власник Драгољуб Марковић, односно да је то нека викендица коју му је он дао, мада се нисам интересовао о детаљима где ко станује, али рецимо сећам се да је у једном периоду живео тамо због тих честих путовања и проблема који су постојали са тим обезбеђењем које има проблем да се након завршетка посла развезе, доведе, тако да ако имате неколико људи од којих сви станују на неким различитим локацијама када одведу штићену личност кући, њима треба једно два сата да се развезу, па онда опет два сата да се доведу, зато се сећам да није живео у Београду него мислим ту у Бановцима на периферији.

Адв. Горан Петронијевић: Када сте поменули Драгољуба Марковића мислите на господина Драгољуба Марковића из Сурчина?

Сведок Горан Петровић: Да. Власника фирме «Крмиво продукт».

Адв. Горан Петронијевић: Кажите ми да ли Вам је познато где је господин Јовановић пре одласка у Бановце становао?

Сведок Горан Петровић: Не.

Адв. Горан Петронијевић: Конкретно, да ли имате сазнања да ли је одређено време живео и становао у Сурчину?

Сведок Горан Петровић: Становао у Сурчину? Не. Немам таква сазнања.

Адв. Горан Петронијевић: Немате сазнања? Кажите ми обезбеђење господина Јовановића како је било сачињено, састављено, да ли Вам је то познато?

Сведок Горан Петровић: Као и обезбеђење свих осталих штићених личности, комбиновано од припадника Шесте управе РДБ-а и одељења за заштиту личности и објеката ЈСО-а.

Адв. Горан Петронијевић: Када сте помињали овај систем мешовитог обезбеђења покојног Премијера рекли сте да је задржао један број својих људи?

Сведок Горан Петровић: Да.

Адв. Горан Петронијевић: Кома су придодати и људи из Шесте управе, ако сам добро разумео?

Сведок Горан Петровић: Да.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли такав начин обезбеђења сматрате предношћу или маном, по Вашем мишљењу, у то време, дакле говоримо све у периоду када сте Ви били начелник?

Сведок Горан Петровић: Апсолутно сматрам маном јер као што сам рекао да бисте могли професионално да радите посао то подразумева да то радите са професионалцима, али реална ситуација је била таква да не ја који сам био иако то већина људи неће прихватити, један мали чиновник у државној администрацији, један од помоћника од два помоћника министра унутрашњих послова, нисам био у прилици сигурно да одређујем министрима, Премијеру или не знам коме како ће да се понаша. Моје је било да изнесем свој професионални став и своје професионално мишљење, а никако да било коме од њих натурам некаква решења само зато што је то законито или уобичајено или професионално, а оно што они раде није. Дакле, моје су могућности биле веома ограничене у том правцу.

Адв. Горан Петронијевић: На питање неког од колега поменут је догађај код Бешке у току протеста или непосредно након протеста, рекли сте да нисте имали никаквог учешћа у организовању те заседе?

Сведок Горан Петровић: Не.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли имате икаквих сазнања да је она?

Сведок Горан Петровић: Не.

Адв. Горан Петронијевић: Да су предузете неке радње, одржани неки састанци?

Сведок Горан Петровић: Не.

Адв. Горан Петронијевић: Никаквих сазнања о томе немате?

Сведок Горан Петровић: Ја такве информације немам.

Адв. Горан Петронијевић: Хвала. Поменули сте лице Златко Радоњић или Раднић?

Сведок Горан Петровић: Раднић.

Адв. Горан Петронијевић: Колико сам разумео то је особа која је била припадник ресора државне безбедности задужен за аналитику?

Сведок Горан Петровић: Не. Није.

Адв. Горан Петронијевић: Безбедности, заштите безбедности лица?

Сведок Горан Петровић: То је био специјални саветник начелника ресора за послове обезбеђења личности и објеката.

Адв. Горан Петронијевић: Дакле, Ваш?

Сведок Горан Петровић: Да. Мој саветник у том тренутку али му је функција била специјални саветник начелника ресора за послове обезбеђења личности и објеката.

Адв. Горан Петронијевић: Какве су његове ингеренције биле у односу на ово одељење за заштиту и обезбеђење лица и објеката?

Сведок Горан Петровић: Па, значи он је имао ту улогу координатора. Значи првог и главног човека. Испод њега био је начелник управе и цела та управа, а он је човек који је врстан професионалац који је цео живот провео у том послу и за кога сам ја сматрао и данас сматрам да је један од највећих експерата за ту област. Он је управо имао функцију координатора и неког посредника између начелника ресора и начелника односно целе те Шесте управе. Значи он је непосредно са својим великим и драгоценим знањем и искуством фактички помагао руководству те управе, начелнику управе и свим запосленима да што боље раде тај посао.

Адв. Горан Петронијевић: Још бих једно питање могли да нам само мало разјасните. Питање хијерархије дакле одговорности или ајде да кажем војнички командовања, особа која је задужена за безбедност у Јединици ЈСО, начелник ресора државне безбедности, командант Јединице?

Сведок Горан Петровић: Па, као што сам рекао, постоји нешто што се зове форма, што се зове неки легалан пут и начин функционисања без обзира на личности које те функције обављају, тако да је по тим правилима која нисам ја писао него сам их поштовао, официр за безбедност све информације до којих је долазио преносио и команданту и начелнику ресора, чак је по тим правилима информације о примени оперативних техничких мера које су се примењивале према припадницима Јединице предочавао команданту, што је сасвим реално и нормално, јер командант руководи том Јединицом. Значи апстрактнојем потпуно личности које се у том тренутку налазе на неким функцијама.

Адв. Горан Петронијевић: Када сте говорили о активностима Вас и Вашег заменика господина Мијатовића, одласцима у Кулу, контактима са представницима односно припадницима Јединице за специјалне операције, поменули сте и неки одлазак на Тару?

Сведок Горан Петровић: Да.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли можете да се сетите временски, не на дан, на месец, на период када?

Сведок Горан Петровић: Па, не знам, мислим да је то био један од последњих састанака значи један део Јединице налазио се тамо на некој обуци. Ја претпостављам да је то негде лето или почетак тамо јесени. Не сећам се тачно, али пре тога сам био већ у Кули једном или два пута, тако да сходно томе тај догађај лоцирам значи негде лето или негде почетак јесени.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли можете да се сетите који део Јединице је био на Тари и којим поводом сте Ви отишли, да ли је постојао неки конкретан повод за то?

Сведок Горан Петровић: Не знам који је део био. Врло често су различити делови Јединице имали различите активности. Значи било је логично да неки алпинистички тим иде на Тару, а да неки рониоци иду не знам у Црну Гору. Значи свако вежба у амбијенту који је примерен ономе што он ради, тако да не знам који је део Јединице био, а у

суштини кажем у склопу наше идеје да често комуницирамо са свим организационим јединицама, да обилазимо те центре, да обилазимо људе и са њима разговарамо. Не сећам се неког конкретног повода, али могуће и да је постојао, могуће да није, али кажем у склопу тих неких редовних активности и плана који смо ми осмислили реализована је и та посета.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли сам добро разумео да ли је то био алпинистички тим?

Сведок Горан Петровић: Па, не могу да кажем да је био само алпинистички тим, значи претпостављам да је алпинистички тим био сигурно тамо, а да ли је био још неки други део Јединице, ја се стварно не сећам.

Адв. Горан Петронијевић: А не сећате се повода и разлога због чега сте били?

Сведок Горан Петровић: Па, не сећам се. Знам да сам био у Кули након овог инцидента у Ступици. Значи да ли је постојао неки други разлог у том тренутку стварно се не сећам, значи да је неки баш тог типа, значи неког инцидента или неког великог проблема. Сећам се да смо и тада као и сваком другом приликом стално потенцирали то питање рашчишћавања Јединице са криминалом, односно да смо стално потенцирали да ћемо се трудити да из Јединице избацимо криминалце. Дакле, могуће да се десио неки од ових случајева о којима сам говорио где су припадници Јединице починили нека кривична дела или починили некакве преступе, па смо просто ишли да припадницима Јединице још једном укажемо на наш тај бескомпромисан став да се, као што кажем и понављам, то криминално језгро истера из Јединице, приведе пред лице правде и да огроман део те Јединице више не буде талац те Јединице јер је свесно стварана клима како ми имамо нешто против те Јединице, како смо ми највећи непријатељи те Јединице, како ћемо не знам Јединицу да укинемо, да је расформирамо и постојала је потреба да тим људима кажемо да ми не мислимо као што смо и рекли да тамо има 300 убица, него тих убица има неколико, а сви остали припадници Јединице не треба да испаштају због тога. Значи понављам ја нисам ни у каквом личном сукобу, рату, немам никакав анимозитет према тој Јединици. То је јединица какве имају све друге институције и та Јединица је потребна држави, али та Јединица мора да буде лојална тој држави и не може да буде злоупотребљавана у различите политичке сврхе и не могу се појединци из те Јединице везивати за одређене политичке странке, бавити се и криминалом и неким другим стварима. То је отприлике био контекст тог разговора као и на већини других. Да

ли је повод био неки конкретан или је неколико тих случајева нас нагнало да проценимо да је тренутак да опет одемо и разговарамо са припадницима Јединице, стварно се не сећам.

Адв. Горан Петронијевић: Хвала. У јучерашњем излагању ако сам Вас разумео добро 12.03. дакле на дан убиства покојног Премијера Ви сте били у згради министарства спољних послова?

Сведок Горан Петровић: Да.

Адв. Горан Петронијевић: Имате ли икаквих непосредних сазнања о овом догађају?

Сведок Горан Петровић: О?

Адв. Горан Петронијевић: О догађају, дакле о самом атентату?

Сведок Горан Петровић: Не.

Адв. Горан Петронијевић: Кажите ми да ли је у то време дакле односи се на тај период непосредно пре атентата, у време атентата, у згради министарства спољних послова да ли су обављани некакви радови грађевински радови и у ком делу ако јесу?

Сведок Горан Петровић: Да, у министарству спољних послова се од доласка на власт те демократске опозиције обављају бројни радови пошто је та зграда у суштини у катастрофалном стању, тако да се поједини делови те зграде, поједини спратови, то је нешто што је у домену генералног секретара министарства спољних послова реновирају, опремају, фарбају, крече, тако да мислим да су обављани радови на неком петом спрату или опет условно речено у једном делу те зграде, јер није било ни могућности ни средстава да се изврши санација те целе зграде, него су се парцијално и са времена на време када то средства дозвољавају изводили радови, али кажем готово све време након 5. октобра су се ти радови изводили, а верујем да трају и дан данас.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли имате сазнања да ли је безбедоносно била обрађена та екипа људи која је радила грађевинске радове, изводила?

Сведок Горан Петровић: То није било...

Адв. Горан Петронијевић: Након овог догађаја, дакле након?

Сведок Горан Петровић: То није било у делокругу мог рада. Мислим да се тиме бавила...

Адв. Горан Петронијевић: Да ли имате сазнања?

Сведок Горан Петровић: Мислим да се тиме бавила служба безбедности министарства у сарадњи са полицијом и Безбедносно информативном агенцијом и верујем да су то урадили и да је то уобичајена рутинска оперативна мера.

Адв. Горан Петронијевић: Када сте говорили о контрадиверзионој заштити која је употребљена односно чије су услуге колико сам разумео коришћене пре него што је покојни Премијер ушао и уселио се у свој кабинет, да ли је евентуално вршена контрадиверзиона заштита односно неке мере, да ли су примењиване у односу на околне зграде у том периоду?

Сведок Горан Петровић: Мени је познато као што сам рекао да је обављен контрадиверзиони преглед кабинета председника Владе и још неколико канцеларија у згради Владе, а немам сазнања да ли је вршена та као што кажете контраобавештајна или контрадиверзиона заштита неких околних објеката.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли сте имали нека сазнања дакле у време док сте били начелник ресора о неким проблемима у обезбеђењу зграде Владе која се тиче неких околних зграда, да не будем сугестиван?

Сведок Горан Петровић: Не.

Адв. Горан Петронијевић: И ако јесте евентуално које?

Сведок Горан Петровић: Не. Као што сам рекао тим пословима бавио се колега Раднић и само када му је била потребна моја помоћ значи у комуникацији са министром или са неким људима из Владе, ја сам се потрудио да му обезбедим те услове за рад и да посредујем, да му на неки начин помогнем да уради то што треба да уради, тако да се нисам као што сам рекао бавио са даље...

Адв. Горан Петронијевић: Господине Петровићу бићу конкретан, ако сам сугестиван судија Ви ме прекините, зграда број 8 у улици Немањиној, да ли Вам нешто...?

Сведок Горан Петровић: Не знам.

Адв. Горан Петронијевић: То је она бомбардована зграда поред зграде Владе?

Сведок Горан Петровић: Стварно не знам.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли знате нешто о неким проблемима у вези са том зградом?

Сведок Горан Петровић: Не. Кажем.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли сте имали икаква сазнања о заосталим минско експлозивним средствима у тој згради?

Сведок Горан Петровић: Не. Не сећам се такве информације.

Адв. Горан Петронијевић: На питање колега око ових наркотика који су како Ви кажете пронађени у згради «Комерцијалне банке» односно у сефу «Комерцијалне банке» рекли сте да је то неколико дана, нисте могли да определите, разумео сам Вас 3 до 7 дана. Да ли сам добро разумео тај распон?

Сведок Горан Петровић: Па, рекао сам рецимо да сам обавештен о томе, да сам вероватно истог дана или сутрадан обавестио министра, да је након тога донета та одлука да се направи конференција и да се то обелодани јавности. То је још дан, два, тако да када томе управо додате и оно што је било потребно да се то све организује, реализује дошао сам значи хипотетички до таквог рока. Мислим да то сигурно није било месец дана, него управо то као што сам рекао, да ли 5, 7, 10 стварно не знам.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли дозвољавате могућност да је тај период дужи, дакле 15 дана?

Сведок Горан Петровић: Па, могуће да је 15 али сигурно 30 није. Али кажем то је нешто све што је јавно познато и проверљиво.

Адв. Горан Петронијевић: Када је извршена примопредаја, дакле примопредаја кључева и примопредаја сефа, шта се догодило са садржином сефа тог дана?

Сведок Горан Петровић: Није се догодило ништа. Све је то остало тамо где се и налазило, само су комисијски пописани сви

предмети, све оно што се тамо налазило. Значи није било никаквих намештања, нити премештања ни драгоцености.

Адв. Горан Петронијевић: Дакле, Ви тврдите да није било изношења тога?

Сведок Горан Петровић: Па, рекао сам значи осим за то узроковање или већ не знам шта али то су све некакви детаљи којима се нисам бавио. Значи моје је било да о томе обавестим министра, да се формирају одговарајуће комисије, да се успостави сарадња са колегама из јавне. Формиране су заједничке комисије. Одредите људе који тиме треба да се баве. Они направе неке своје тимове и крену да раде. Значи то је отприлике неки ниво на коме функционише начелник ресора. Значи начелник ресора нема потребу да иде из банке...

Адв. Горан Петронијевић: Свакако. Не мислим да сте били директно тамо. Није ни питање усмерено било господине Петровићу.

Сведок Горан Петровић: Ти детаљи којима располажем су ти, али као што сам рекао...

Адв. Горан Петронијевић: Значи питање је да ли, извињавам се.

Сведок Горан Петровић: О свему постоји документација. Постоје бројни учесници тако да ако Вас занимају неки детаљи све је то лако проверљиво и доступно. Немојте се уздати у моје кратко памћење.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли сте имали евентуално сазнања да је приликом примопредаје садржина сефа испражњена и то дана 22.3.2001. године, а потом уочи 9.3. када је организована конференција за штампу враћена у сеф?

Сведок Горан Петровић: Не. Не сећам се значи таквих детаља.

Адв. Горан Петронијевић: Зграда «Комерцијалне банке» непосредно пре Вашег доласка и момента када сте ступили на место начелника ресора државне безбедности, да ли знате шта је било, да ли је то био неки објект који је евентуално уступило министарство?

Сведок Горан Петровић: Не знам ни где се налазила «Комерцијална банка» у том тренутку односно где су се налазили ти сефови и да ли не знам у Свегог Саве или не знам Лоле Рибара, стварно се нисам бавио таквим информацијама нити знам шта је била та зграда.

Адв. Горан Петронијевић: Ви сте у току 1999. године, дакле у време рата били припадник ресора државне безбедности?

Сведок Горан Петровић: Да, до 20. маја.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли Вам је познато где је било седиште МУП-а у време бомбардовања?

Сведок Горан Петровић: Не.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли дозвољавате могућност да је то зграда «Комерцијалне банке» управо ту где се налазила?

Сведок Горан Петровић: Једино што знам то је да је начелство центра РДБ-а било у садашњој згради «Недељног телеграфа» зато што сам тамо позван и тамо сам добио отказ. Значи први пут сам сазнао да је начелство београдског центра у тој згради, а нисам имао никакве информације где је начелство ресора или МУП-а, то ми тада није било познато.

Адв. Горан Петронијевић: Када сте први пут престали са радом у служби?

Сведок Горан Петровић: Када сам?

Адв. Горан Петронијевић: Први пут престали са радом у служби?

Сведок Горан Петровић: 20. маја 1999. године.

Адв. Горан Петронијевић: Због чега?

Сведок Горан Петровић: Много пута сам до сада испричао ту причу да ми је изречена дисциплинска мера престанак радног односа након неког најблаже речено бесмисленог и стаљинистичког монтираног дисциплинског поступка у коме ми никада није речено ни шта сам урадио, а камоли да је спроведена било каква процедура, докази, оно што је елементарно за сваког правника, место, време, начин извршења. Просто ми је речено 19-ог да постоје неке индиције да сам починио то једно дугачко дело квалификација из те Уредбе повреда војне, друге стражарске тајне, дужности и издаја војне, државне тајне, тако нешто накићено, након неких разговора потпуно бесмислених који смо водили. Сутрадан 20-ог сам позван и дато ми је решење у коме пише да сам издавао тајне Зорану Мијатовићу што сам и ја сам признао, тако да ми је

изречена дисциплинска мера престанак радног односа на тај и такав начин. 19-ог позван, 20-ог већ добио решење без икаквог суђења, саслушања, доказа, сведока или било чега.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли догађај који сте описали у гаражи и Ваш разговор када сте рекли вербални сукоб са покојним Гавриловићем има везе са овим што сте сада рекли?

Сведок Горан Петровић: Не. Апсолутно то нема никакве везе. Ово се односило на руководство ресора.

Адв. Горан Петронијевић: Добро. Нема везе. Не морате објашњавати.

Сведок Горан Петровић: Долазили су неки други људи и радили неке друге ствари. Ја са Гавриловићем баш никакве везе немам.

Адв. Горан Петронијевић: У време док сте Ви били начелник ресора државне безбедности те мере су примењиване у односу на више лица, то сте сами рекли?

Сведок Горан Петровић: Да.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли Вам је познат и по било чему особе оперативни надимак Баки?

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адвоката Горана Петронијевића јер је сведок већ одговорио на то питање.

Адв. Горан Петронијевић: Да ли Вам је познат оперативни надимак Фики?

Председник већа: Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ СЕ питање адвоката Горана Петронијевића јер нема никакве везе са предметом кривичног поступка и друго не може се у шифрама говорити и откривати неке приватне истраге, за потребе ко значије.

Адв. Горан Петронијевић: Ја сам разумео да је сведок ослобођен чувања државне тајне.

Председник већа: Јесте ослобођен чувања државне тајне али предметно само за потребе утврђивања истине и чињеница релевантних за предмет овог кривичног поступка. Ако мислите као што видим да покушавате да злоупотребите ту чињеницу, то ћу ја врло лако спречити.

Адв. Горан Петронијевић: Судија, то су Ваша овлашћења, ја ћу појаснити зашто сам поставио питање.

Председник већа: Немојте ништа појашњавати јер то ме не интересује управо из разлога што то злоупотребљавате јер требате прво да кажете о чему се ради, која је личност у питању, на коју околност, а не на тај начин да постављате. Знате и сами да је забрањено али трудим се да мање забрањујем питања, али ово морам забранити.

Адв. Горан Петронијевић: Свакако судија. Мислим да је у изузетној вези.

Председник већа: Е па када је у изузетној вези онда реците којој. Нећемо причати у шифрама никако.

Адв. Горан Петронијевић: Мислим да је у изузетној вези за разлику од готово целокупног сведочења овог сведока.

Председник већа: Не. Немојте ценити колега, одузећу Вам реч јер пре свега.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

ОДУЗИМА СЕ реч адвокату Горану Петронијевићу због тога што коментарише исказ сведока Горана Петровића и злоупотребљава функцију браниоца постављајући питања на правно недозвољен начин.

Адв. Горан Петронијевић: Судија тражим одлуку већа и у односу на Вашу претходну одлуку и у односу на ову одлуку, а да би веће донело одлуку ја молим да ми дате прилику да објасним, да образложим.

Председник већа: Образложите Ваш приговор на моју одлуку. Изволите.

Адв. Горан Петронијевић: Судија, претходно питање прво из овог сета које сте забранили односи се на лице које је у изузетној вези са овим предметом, а то је овде саслушани сведок Милан Веруовић. Дакле, питање је било да ли евентуално овде сведок има сазнања да ли је Милан Веруовић тајно праћен односно примењиване мере прислушкивања његових телефона, а надимак Баки је управо онај надимак који се односи на њега. Сматрам да није без значаја и имао сам још неколико питања у том делу ако би сведок одговорио онако како би ми пружио прилику да даље постављам питања. А друго судија одговорно тврдим да у овом тренутку нисам злоупотребио ни на који начин овлашћења која су ми као браниоцу дата да постављам питања. Према томе молим одлуку већа и за једно и за друго.

Председник већа: Веће доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈАЈУ СЕ приговори адвоката Горана Петронијевића о забрани питања од стране председника већа и одузимању речи браниоцу адвокату Горану Петронијевићу.

Кратко образложење:

На јучерашњем главном претресу приликом извођења процесне радње сведочења сведока Горана Петровића истоветно питање је поставио пуномоћник оштећеног Милана Веруовића адвокат Божо Прелевић. Сведок Горан Петровић је одговорио на то питање објашњавајући управо ово што је данас рекао адвокат Горан Петронијевић да је то био надимак Милана Веруовића оштећеног у овом кривичном поступку и кривичној ствари. То је и разлог био због чега је председник већа и забранио то питање.

Друго, што се тиче одлуке о одузимању речи то је управо из разлога што се у шифрама, а везано за одређене мере које је примењивао

ресор државне безбедности чији је начелник био у том периоду господин Горан Петровић не може се користити без објашњења и довођења у везу са предметом јер ово није слободно интервјуисање у смислу новинарског посла, него врло одговаран чин утврђивања истине и података важних за утврђивање одлучних, важних и битних чињеница за утврђивање чињеничног стања у овој кривичној ствари, а које представљају према оптужници управо предмет четири кривична дела о чему се и суди. Према томе, управо тај чин од стране адвоката Горана Петронијевића да се покуша злоупотребом поменути одређени надимак, а касније довести у везу у образложењу касније о којој се личности ради је апсолутно недопустиво, а нарочито његово тумачење које је касније дао да се донела одлука од стране директора БИА да се сведок Горан Петровић који је био начелник ресора државне безбедности ослобађа од обавезе чувања службене и државне тајне везано искључиво управо за чињенице које су битне за утврђивање истине у овом кривичном предмету, а никако да он сада одговара на питања коме како падне на памет.

Можете сести.

Адв. Горан Петронијевић: Хвала судија, нисте одлучили о целом предлогу, односно о Вашој забрани и другог питања, а нисам чуо ни образложење.

Председник већа: У односу на које друго питање?

Адв. Горан Петронијевић: Била су два питања која сте забранили.

Председник већа: Не. Ја Вам управо одговарам, међутим, Ви очигледно не разумете. Прво је адвокат Горан...

Адв. Горан Петронијевић: Нисте ми дали образложење за друго.

Председник већа: Друго питање управо које сте поставили, ја Вам управо и одговарам. Одговорио је сведок јуче на главном претресу управо на питање пуномоћника оштећеног Милана Веруовића адвоката Боже Прелевића...

Адв. Горан Петронијевић: Судија, бојим се да се не разумемо. То је на прво, а друго питање је био други надимак и друга особа.

Председник већа: Управо Вам говорим о томе, него у том контексту Ви очигледно не разумете шта ја говорим. Ја кажем да не

можете у шифрама говорити, па у том смислу сматра и ово веће да злоупотребљавате функцију браниоца говорећи о разним шифрама, позадински јер се тако суштински не могу постављати питања јер заиста је суђење јавно, а друго постављати питања за која ја не знам шта уопште значе и ко се крије иза тих неких надимака. То би заиста било разговор на нивоу интервјуа у новинама, телевизији и тако даље. Ово је ипак суд. У том смислу је и образложење одлуке већа о одузимању речи.

Адв. Горан Петронијевић: Захвљујем судија и приговарам у смислу члана 103 став 2 Законика о кривичном поступку у смислу ширине испитивања овог сведока.

Председник већа: У реду је. То можете приговорити након што се изведе ова процесна радња. Опет злоупотребљавате реч јер не можете да се стрпите временски али нисте ни први ни последњи, поготово током читавог тока овог кривичног поступка. Злоупотреба је било, ваљда ћемо и то побројати.

Право на питања има адвокат Жељко Грбовић. Изволите.

Адв. Жељко Грбовић: Немам питања хвала.

Председник већа: Право на питања имају присутни окривљени.

За реч се прво јавио првоокривљени Милорад Улемек са правом да поставља питања сведоку. Изволите можете непосредно постављати питања сведоку Горану Петровићу.

Окр. Милорад Улемек: Добар дан начелниче.

Сведок Горан Петровић: Добар дан.

Окр. Милорад Улемек: Ви сте у Вашем излагању овде често употребљавали термин, ја се извињавам судија, рекли сте може непосредно?

Председник већа: Дозволио сам непосредно постављање питања.

Окр. Милорад Улемек: Често сте у Вашем излагању употребљавали термин криминализовано језгро, криминализовани део Јединице за специјалне операције, па мене сада занима ако можете овде да нам кажете прво када Ви од момента доласка на место начелника службе добијате информације да у Јединици за специјалне операције

постоји то криминализовано језгро или криминализовани део, како сте то рекли?

Сведок Горан Петровић: Па, већ сам током овог излагања у више наврата говорио о бројним примерима из праксе у којима смо управо евидентирали или како се другачије представља добијали информације о бројним преступима и бројним кривичним делима која чине између осталих и припадници Јединице за специјалне операције. Значи то није један чин да је неко дошао и рекао тај и тај је убица или тај и тај је криминалац. Значи то је један сукцесиван процес.

Окр. Милорад Улемек: Добро, овде говорите и кажете бројни, Ви сте овде набројали само три примера, па јесу ли то ти бројни примери та три примера или ту још има неких конкретнијих примера о том криминализованим језгру?

Сведок Горан Петровић: Навео сам те примере којих се сећам. Значи управо као примере нисам их све таксативно набројао јер то није могуће.

Окр. Милорад Улемек: Ви сте сами рекли да сте као начелник службе значи имали непосредно контакт са официром за безбедност у Јединици за специјалне операције за којег сте рекли да је био насловљен и на команданта Јединице, а директно и на начелника службе, па ме сада занима да ли је Вама официр безбедности редовно подносио извештаје о томе шта се дешава у Јединици, значи говорим и за период Ђурице и за период Веселина Лечића?

Сведок Горан Петровић: Имао сам наравно комуникацију и са једним и са другим као што сам већ објаснио с времена на време они су долазили као и сви остали руководиоци организационих јединица, тако да не знам шта се подразумева редовно, значи не постоји никаква периодика нити никакав пропис да се мора реферисати једном недељно или једном месечно, али ти наши контакти били су по потреби и било их је више.

Окр. Милорад Улемек: Да ли су управо ти официри за безбедност били задужени и Вама преносили било шта необично или да тако кажем незаконито што се дешава у Јединици за специјалне операције?

Сведок Горан Петровић: Не сећам се сада конкретно као што сам рекао одакле су потицале те информације, пошто сам већ овде јавно рекао да се Јединицом за специјалне операције односно криминалом

који је тамо био присутан није бавио само официр за безбедност Јединице, јер онда не бисмо ништа од овога што смо урадили урадили, већ се бавио и цео оперативни састав РДБ-а тако да не могу да се сетим ко је био иницијатор тих информација и шта је ко појединачно од било ког припадника оперативног састава мене или некога информисао и шта је један или други официр за безбедност мени конкретно рекао или предочио.

Окр. Милорад Улемек: Добро. Пошто сте навели ове примере тог криминалног језгра па сте и навели чиме су се они бавили, мене занима да ли имате сазнања да ли је против било кога од тих припадника значи који су били у том криминалном језгру спроведена нека кривична пријава, да ли су они процесуирани, одстрањени из службе, да ли су били на дисциплинској комисији, значи да ли су према њима предузете све те мере законске због тога што су они били припадници тог криминалног језгра?

Сведок Горан Петровић: Не ради се само о криминалном језгру значи ради се о било ком припаднику ресора или било ком припаднику Јединице. Као што сам рекао већ током свог излагања кад год је било информација и кад год су те информације и кривично процесно биле валидне ми смо предузимали одређене мере и радње. Дакле, против тих лица су покретани дисциплински поступци и подношене су кривичне пријаве у ситуацији када је процењивано да за то има основа.

Окр. Милорад Улемек: Нисте ми баш одговорили на питање, али добро. Ево још једно само питање, ако председник суда дозволи с обзиром да ће се питање базирати на мишљењу господина Петровића, а везано је за период протеста Јединице за специјалне операције, па с обзиром да господин Петровић је рекао да није после тих неких дешавања био више у служби, па ме занима његово мишљење. Ви сте овде господине Петровићу рекли односно провукли једну фразу да се у политици често употребљавају да тако кажем лажи и лицемерје, говорећи уопштено, значи о политици, мене сада занима Ваш лични став и Ваше мишљење о томе што је Влада Републике Србије заједно са министарством унутрашњих послова после протеста, после завршеног протеста Јединице за специјалне операције издала одређена саопштења, верујем да сте упознати са тим саопштењима, па мене занима Ваше лично мишљење с обзиром да сада овде већ данима и данима од различитих сведока који овде долазе чујемо једну сасвим другачију причу у односу на та саопштења Владе Републике Србије из периода новембра 2001. године и министарства унутрашњих послова, мене сада занима Ваше мишљење да ли су то биле истинита саопштења о реалном

стању ситуације или су то била ајде да не будем преглуп па да кажем ова лажна и лицемерна саопштења?

Сведок Горан Петровић: Ја могу да коментаришем оно што сам ја рекао, значи то сам већ јуче овде изговорио да сам непосредно пред седницу Владе послао писмо које је објављено у медијима у коме сам рекао да је све то што је изречено у неком претходном саопштењу нешто што дубоко вређа и мене и све припаднике ресора, да у ресору не постоје никакве поделе, неправилности и фатални пропусти и све остало, искључујући Јединицу за специјалне операције тако да је то једино о чему ја могу да говорим. Веровали или не не знам о којим саопштењима Владе говорите, нисам та саопштења читао, не сећам их се и имам обичај да сам у једној ствари до оног тренутка док сам ту. Када тиме престанем да се бавим, ја тиме престајем тотално и глобално тако да ме оног тренутка када је моја оставка усвојена више није занимало ни ресор државне безбедности, ни Јединица за специјалне операције, ни МУП, нити било какве активности Владе Србије у том плану, тако да одговарам, нисам прочитао саопштења, не знам шта у њима пише и то ме све више није занимало.

Окр. Милорад Улемек: Добро. Ако Вас није занимало, нисте. Немам више питања.

Председник већа: Право на питања има окривљени Жељко Тојага, изволите.

Окр. Жељко Тојага: Само једно питање господине судија, да ли је на Тари разлог обиласка алпинистичког тима горе када сте били у посети, да ли је разлог био да се смири тим да не прича по Јединици како Бујошевић Ненад Рамбо, капетан, како није био на Ибарској магистралаи, да ли је то разлог био Ваше посете, Вас и Вашег заменика?

Сведок Горан Петровић: Апсолутно не. Не знам зашто би се причало да Рамбо или већ како се зове није био на магистралаи када је на основу спроведене истраге, на основу доказа поднета кривична пријава, када су већ извршене истражне радње и када је све то судски процесуирано. Значи не ради се о неком индивидуалном чину и о неком приватном потезу мене као руководиоца, Мијатовића или било кога у ресору, па да се провлаче трачеви. Значи ја сам те људе односно ја, говорим као начелник ресора на челу тог ресора процесуирао и предао их суду. Да је тај суд односно истражни судија, тужилац и други органи сматрао да ту постоји било шта што не одговара истини, вероватно би те кривичне пријаве одбачене биле, а ти људи пуштени кућама. Према томе, не видим никакав разлог да ја Јединици објашњавам зашто се ти

људи налазе у затвору и да смирујем некакве аброве или трачеве, ако је то било питање. Значи то сигурно није био разлог.

Окр. Жељко Тојага: Нисте ме разумели. Не Јединици, него нама као припадницима, значи само алпинистичком тиму, да ли сте нас опоменули ако имамо намеру да једемо хлеб од службе, да не причамо по Јединици, да не ширимо у ствари по Јединици да Бујошевић није био на Ибарској?

Сведок Горан Петровић: То је апослутна глупост. Ја никада нисам тако нешто рекао, нити сматрам да Бујошевић или не знам овај други како се зове нису били на магистрали. Значи на бази доказа, чињеница, је утврђено да су они тамо били и не видим како бих ја могао да сматрам да нису били, а камоли да то јавно изговорим.

Окр. Жељко Тојага: Добро. Сетили сте се посете да сте нас посетили на Тари, алпинисте?

Сведок Горан Петровић: Па, рекао сам да сам био у посети једном делу Јединици, а ко је тамо био присутан ја стварно не знам.

Окр. Жељко Тојага: Претпоставили сте алпинисти.

Сведок Горан Петровић: Па, рекао сам логично алпинисти, зато што је тамо неки полигон за обуку.

Окр. Жељко Тојага: Да ли Вам је познато да је комплет Јединица значи сви тимови Јединице, да су користили Тару за обуку, па чак и рониоци језеро Заовине, чак више од осталих?

Сведок Горан Петровић: Не знам. Немам такве информације. Могуће да је, не видим зашто је то битно. То је била једна од база, један од објеката које је ЈСО користио, значи нигде не пише и нико није рекао да је то база алпиниста или не знам кога. Већ сам одговарајући на питање рекао да не знам ко је све из Јединице у том тренутку био присутан. Био је један део Јединице.

Окр. Жељко Тојага: Да ли значи негирате да сте нам претили са отказом ако наставимо причати по Јединици да Рамбо није био на Ибарској, да Рамбо лаже у својој изјави?

Сведок Горан Петровић: Упозоравао сам и тада и много пута све припаднике Јединице да ће сви они који намеравају да се баве криминалом доћи под удар закона и бити одстрањени из Јединице у

легалној и на законит начин прописаној процедури. Ако је то претња онда сам претио, али на такав начин.

Окр. Жељко Тојага: А да ли је баш било везано за капетана Бујошевића и што смо ми тврдили да он лаже?

Сведок Горан Петровић: Већ сам одговорио да то није истина.

Окр. Жељко Тојага: Ништа судија. Хвала Вам. Немам више питања.

Председник већа: Да ли још неко од присутних окривљени жели да искористи своје право да поставља питања за сведока Горана Петровића?

Констатујем да даљих питања нема.

Да ли Ви господине Петровићу постављате захтев за накнаду трошкова као сведок у кривичном поступку?

Сведок Горан Петровић: Не.

Председник већа: Добро. Захваљујем се. Можете ићи.

Отпушта се сведок Горан Петровић.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес ради одмора у трајању од 30 минута.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА У 13,33 ЧАСОВА

Председник већа: Настављамо са главним претресом. Да ли има неко нешто да примети у односу на исказ саслушаног сведока Горана Петровића?

За реч се јавља адвокат Момчило Булатовић. Изволите.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, опет генерална примедба на исказ и овог сведока као и свих оних сведока који овде упорно долазе и покушавају да оперу нешто са себе, јер су апсолутно и очигледно сви свесни своје неке улоге у пропустима који су претходили, који су настали, који су били присутни, који су и довели до тога да 12. марта буде убијен председник Владе Србије господин Ђинђић. Мени је апсолутно нејасно и не могу да схватим како је могуће да један човек који дође на место начелника државне безбедности каже да нико не одговара односно да његова служба не одговара за безбедност председника и да то отприлике није држава у којој је он био начелник државне безбедности, да је била држава онда би ту били јасни методи како се обезбеђују личности, а не овако било неко мешано обезбеђење, водио је свако кога је хтео, где је хтео, како је хтео. Он је све то као начелник државне безбедности мирно посматрао и онда чиме се он то бавио. Овде смо чули једну срцепарајућу причу његову о томе како је он за бескомпромисну борбу са криминалним језгром у Јединици за специјалне операције, како је дошао, како је то речено и све то и шта је било те борбе са тим криминалним језгром упорно избегавао овде да одговори од када он има сазнања и које су то информације које указују да постоји то криминално језгро и онда је ту поменуо један случај са неким оружјем које је без дозволе имао један припадник Јединице за специјалне операције. Шта је припадник Јединице требао да има не знам. Сигурно да један пиштољ без дозволе није нешто што представља организовано криминално језгро. Апсурдно је и оно што смо чули овде у казивању овог сведока да су имали податке да је у неком криминалном делу учествовало возило које је у пратњи председника Владе покојног др. Зорана Ђинђића и да ништа није предузето по томе да се утврди да они нису могли да узму изјаве, они су обавестили јавну безбедност и онда је ту цела та прича стала. Јединица учествује по казивању сведока да тренира тако ето једноставно је беспослена, у неким акцијама хапшења. Претходно имају једну акцију која је пропала, па је он то илустровао примером, а онда та Јединица да јој се задатак да хапси неке хашке траженике, неку браћу Бановић где они имају оперативне мере прате их, а не знају ни ко је Предраг ни ко је Ненад, ни која су лажна имена, ни како их идентификују и све. Оно што је запањујуће, што смо чули овде и што треба све апсолутно да забрине је чињеница да су том нашем земљом, овом нашем земљом у време док је на челу државне безбедности био господин Петровић, а чини ми се на жалост и након тога, овом земљом вршљале разноразне обавештајне службе. Немачка, енглеска, америчка, руска и ко зна која, које су имале апсолутно увида у све. Ако су те службе заиста биле добронамерне, и ако су хтеле да помогну нама да кренемо и да правимо државу коју како говоре нисмо имали пре 5. октобра, онда и ако су урадили све те процене безбедности како објеката, тако и штићених личности, међу којима је и председник

Владе, и ако су имали под контролом припаднике Земунског клана како смо чули од једног сведока овде, онда ми је апсолутно нејасно како је могло доћи до тога да се председник Владе покојни др. Зоран Ђинђић нађе у ситуацији у којој се нашао, да га возе неким трасама за које нико не зна какве су безбедне, колико су безбедне, ко је то одлучио, да немамо никакву комуникацију службе обезбеђења и службе која њега обезбеђује приликом доласка у зграду Владе и још милион ствари. Чини ми се да господин Петровић опет из само њему знаних разлога, ја ћу то и разумети као човек, није лако бити на челу једног дела државе као што је државна безбедност, а касније да проистекну неке ствари где Ви на неки начин како смо чули могли бисте имати неку индиректну одговорност за нешто што сте знали да постоји, а нисте спречили. Фрапантно је да та служба безбедности на чијем челу је данас и јуче саслушани сведок господин Петровић има податке да неки људи из политичког врха контактирају и да су на мерама неки људи, припадници такозваног Сурчинко-Земунског клана и да се ништа не предузима. Фрапантно је да господин Петровић не подноси оставку на место начелника ресора државне безбедности након протеста Јединице за специјалне операције који је окончан како је окончан због тога што тај протест како је он рекао организовали између осталих и припадници Земунско-Сурчинског клана међу којима је апострофирао Љубишу Буху Чумета, то су криминалци ту умешани, па су они аболирани од одговорности за то, од те побуне, од тог протеста како већ ко зове, који су хтели да сруше Владу, да побију представнике највиших органа власти, да узму власт и све, него подноси оставку због тога што је његов министар претпостављени министар Михајловић изјавио да у ресору државне безбедности су били неки пропусти и то, па ето наљутио се како Боже има пропуста у ресору у коме је он начелник. Господин Мијатовић, пардон господин Петровић је својим казивањем овде у ова два дана испричао о оном што смо ми мање-више сви очекивали и знали да ће он испричати и стално се позивао у свом казивању, то ћете видети у транскиптима «ја сам то рекао у «Инсајдеру», ја сам то рекао у «Инсајдеру», «Инсајдеру», «Инсајдеру» Значи «Инсајдер» је нека институција која треба јавности да саопшти шта се дешава и да се на основу тога формира јавно мњење и да се ствара она атмосфера о којој сам већ говорио стављајући примедбе на исказ саслушаног сведока Поповића да је овде отприлике све решено, да ово треба да се приближи крају, да је готово шта се ми ту отприлике замлаћујемо, све је јасно, све је неспорно. Нема никакве више приче око било чега. У тој функцији је његов исказ и онај медијски притисак који на жалост задњих дана иде о коме ја нећу говорити јер заиста је безпредметно. Према томе, исказ овог сведока је један исказ који је недоследан где је сведок упорно избегавао да одговори на све оно што је требало да нам пружи неке релевантне чињенице на основу неких његових сазнања, опажања, већ је само

говорио, сећао се онога што је требало да покрије, да употребим тај термин, да покрије њега и његов рад у тој служби и све остало. Још само један детаљ који говори о томе да бисте ценили у склопу свега овога јер ипак не може човек да се договори око свега, пошто господин Петровић потиче из тог истог естаблишмента који гура ову причу, чули смо данас од њега око сведока сарадника Љубише Бухе Чумета децидиране јасне ставове да је једини ко је водио целу акцију око тога да се господин Љубиша Буха Чуме пребаци из Анкаре у Словачку је био он и његова служба. Имали сте овде господина Поповића који је говорио потпуно друго, отприлике нигде поменуо господина Петровића није него само себе, да је он ту био задужен, она координација и све то. Ја више не знам ко је након саслушања овде господина Петровића, Мијатовића, Јовановића, Бебе Поповића, ја више не знам заиста ко је шта радио у тој Влади и ко је за шта био задужен. Не могу се отети утиску да су они сви радили све само нису радили оно за шта су имали решења. Хвала.

Председник већа: Право на примедбе има адвокат Ненад Вукасовић. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала. Да не понављам ово што је рекао колега Булатовић. Апсолутно се придружујем овом његовом. Ја бих желео да подсетим овде веће и све присутне да поред свих напора које смо имали саслушавајући сведока укључујући и данас и присутног сведока Горана Петровића, не успесмо да сазнамо како је то на челу колоне био Љубиша Буха Чуме. Видимо да се стално овде протура једна теза, а због тога смо инсистирали управо на раду државне безбедности, да је протест Јединице односно побуну како је то крило стално протура да је у питању побуна која за задатак има рушење власти. Видимо контакте са Љубишом Бухом Чуметом да је постојао један контакт, каже «па имали смо тако нека сазнања, нешто», у смислу неко кување или тако да сада не препричавам и да не парафразирам да не бих погрешно у том смислу, у сваком случају не јасна и прецизна сазнања о томе шта се припрема и дефакто и дејуре они сви до једнога кажу како су били затечени тим протестом, настају некакви телефонски разговори хитни, зове се Премијер, значи није се знало за то, а Љубиша Буха Чуме на челу колоне. То је једна од ствари. Друга ствар која је потпуно ноторна неистина и мислим да је овде покушај једноставно нећу рећи дезавујисања или било како да се схвати, да смо ми овде апсолутне незналице, мора да се зна једно што је истина, да када је у питању акција у којој може доћи до погибије или евентуално до страдања било ког припадника службе, а ако се ради о хапшењу било кога, овде су апострофирани ти Бановићи, не може да се ради са усменим налозима. Зато што неко мора да повуче консеквенце, јер не дај Боже да је неко страдао у тој акцији, изгубио живот, поставило би се питање ко је

одговоран и ко је какав план направио. Значи ради се до детаља разрађен план ко је какав предлог дао, како је усвојено, на који се начин ради, ради се сатница, минутажа, положај и све и ко је за шта одговоран. То је друга ствар и трећа ствар значи то је неистина коју је изнео, да је са тим усменим налогом, то ја не знам због чега бежи од тих писмених докумената и трећа ствар је, поново се враћам на то, зато сам намерно питао за мога браћеника Звездана Јовановића и данас чујемо једну причу о његовој некој дисциплинској одговорности, о његовом одстрањењу из службе па смо чак у односу на господина Мијатовића који је сведочио, смо чули да су му исплаћене и неке надокнаде и тако даље, о чему ће одбрана у сваком случају имати предлог да се прибави његов досије, да видимо да то апсолутно није тачно. Не знам чему уопште таква једна прича од стране човека који је ипак био на челу државне безбедности. Никакав поступак није вођен, никада Звездан Јовановић није одстрањен из службе нити му је било шта исплаћено, а уосталом каснијим предлозима ћемо тражити, тако да мислим да не бих се понављао ово што је колега Булатовић. Овде је нама дата једна прича која има за циљ ја не знам које је то језгро, које је то крило људи које се појављује, какве су њихове мотивације, али у сваком случају ово данас што смо чули није у склопу утврђивања оних чињеница што су везане за овај кривични поступак него пре и више склањања сваког појединачно, свако себе склања, у смислу да евентуално не би дошло можда до неке одговорности или нешто, али не да би овде изнео податке који су нама релевантни за завршетак овог кривичног поступка. Мислим да ту се налазио на периферији и покушај да буде на периферији и господин Петровић.

Председник већа: Право на примедбе има адвокат Александар Поповић. Изволите, имате реч.

Адв. Александар Поповић: Захваљујем. Врло кратко у принципу очекивали смо доста, бар ја, данас од човека који је био на функцији на којој је био у време у којем су се многи догађаји одигравали. Многи сведоци су током поступка упућивали на сведока који се појавио данас пред нама говорећи да је он тај који је био за одређене ствари задужен, да ће он одређене ствари разјаснити, да је он био Алфа и Омега те неке службе у то време. Испоставило се да је господин Петровић врло необавештен за функцију коју је обављао. Мислим да је поново покушано са варијантом демократије и демократизације друштва објаснити чињеницу да неко не располаже информацијама којима би требао да располаже и да су то тековине неких бивших и прошлих система заборављајући при том чињеницу да у најдемократскијим државама овога света људи који су на челу таквих агенција и таквих служби су најобавештенији у држави и да је то у ствари једина њихова

функција коју треба да обављају у том тренутку. Ми смо овде остали ускраћени за одговоре на све оне информације које други нису могли да нам дају, радујући се да их немају они, већ их има начелник службе безбедности. Но, господин Петровић сигурно зна разлоге због чега то није знао или ако је знао није хтео овде то пред нама да каже. Желео бих само да истакнем и да се осврнем још једном на чињеницу да је господин Петровић данас овде пред нама потврдио да једини који су имали контакте са тим криминалним злочиначким удружењем Земунско-Сурчинским кланом по информацијама службе јесу били чланови Владе. Немишто искоришћена констатација поделе на државу и криминал није могла да нађе упориште у оправдању које је дао нити да направи неку поделу која би нам помогла у том смислу користећи се фосулама да је политика лаж, да је то лицемерје, да је то пребацивање одговорности са једних на друге, подметање и тако даље. Мислим да смо поново остали ускраћени за много, много јако битних одговора, да је вода што би рекли још више замућена. Генерално приговарам целом овом исказу и сведочењу господина Петровића. Имам једну молбу уколико ми дозволите хтео сам само да предложим обзиром да видим да је све спремно за саслушање вештака, а и предвиђени су људи данас за саслушање моја молба би ишла само у правцу да уколико сматрате за сходно то оставимо за сутра обзиром да по ставу одбране окривљених Симовића и Милисављевића саслушање ових вештака је можда и круцијално питање у целом овом поступку због једног континуираног излагања, а сигуран сам да у наредних сат и по времена колико нам је остало до завршетка радног времена нећемо успети да можда ни загребемо оно најбитније што би требали да урадимо, а код чињенице да нећемо имати транскрипте, јер је потребно одређено време да би се они урадили, да не би изгубили ту хронологију обзиром да се то мени већ дешавало, не би било погрешног интерпретирања што ће они рећи, моја молба иде у правцу да сутра кренемо од почетка радног времена и да имамо један континуирани период у коме би до детаља могли да разјаснимо све оно за шта одбрана окривљених Симовића и Милисављевића сматра да овде треба рашчистити. Толико, хвала.

Председник већа: Право на примедбе адвокат Дејан Лазаревић.

Констатујем да нема примедби.

Адвокат Љубиша Радојичић да ли има нешто да примети?

Констатујем да нема примедби.

Адвокат Александар Ђорђевић има право на примедбе.

Адв. Александар Ђорђевић: Судија када већ прозивате, онда врло кратко, али да не понављам ово што су колеге већ претходници рекли, значи за једног шефа државне безбедности упадљиво је незнање са којим је овде сведочио, значи он не зна одакле долазе информације, није могао да се бави ситницама, није улазио у ту причу, значи цитирам све што је рекао, до неких небулозних изјава начелник ресора није могао никога да прими у ресор и на крају сам је у једном тренутку рекао «немојте се уздати у моје кратко памћење», значи ако смо за шефа државне безбедности имали човека који је имао неко кратко памћење, који ништа није знао и тако даље, значи то и потврђује једну тезу која је мање-више позната нама који смо у овом предмету свакако више него другима из јавности, али да управо сведок није никада ни водио службу државне безбедности већ су то уместо њега водили неки други људи. Пре свега мислим на његовог заменика и на неке друге људе. Хвала Вам.

Председник већа: Констатујем да адвокат Вељко Делибашић нема примедби.

Право на примедбе и приговор има адвокат Горан Петронијевић. Изволите.

Адв. Горан Петронијевић: Захваљујем судија. Придружујем се примедбама које су претходно колеге дале. Моја примедба би се односила уопште на потребу да се овај сведок позива и саслушава пред судом. Но, сада је то касно. Дакле, позвали смо сведока који апсолутно нема никаква нити непосредна нити посредна сазнања о догађају о којем ми овде расправљамо. Предмет ове оптужнице није побуна или протест како ко то зове Јединице за специјалне операције, већ је предмет овог расправљања убиство односно атентат на Премијера Зорана Ђинђића. Према томе, ми смо данас, јуче и данас изгубили силно време са сведоком који је вршио своје опсервације на начин на који то раде људи који потичу из службе из које он долази. Према томе, сматрам да је овај сведок апсолутно био некомпетентан и да је на неки начин грешка што смо га уопште позвали. Оно друго што бих указао, а то је велике контрадикторности у кључним деловима исказа овог сведока, сведока који је претходио господина Поповића, затим господина тадашњег министри Михајловића, стога дајем и предлог да се изврши њихово појединачно суочење на кључне ствари њихових различитих исказа, на које бисмо прецизирали и указали оног тренутка када добијемо и овај транскрипт у смислу члана 103 став 3. Такође приговарам на одлуке већа у смислу ускраћивања појединих питања поготово у овом делу одбране, посебно на квалификацију да се ради о злоупотреби процесних права. Никаква ниједна у ниједном тренутку ми намера није била. У смислу члана 103 Законика о кривичном поступку потребно је сведока испитати

и дозвољено испитати сведока на све околности које су му познате о конкретном случају, а посебно и поставити питања која проверавају истинитост исказа тог сведока. Хвала судија.

Председник већа: Адвокат Жељко Грбовић има реч.

Адв. Жељко Грбовић: Хвала. Ја бих се сложио са мојим колегама што се тиче ових примедби. Генерално стављам и ја примедбу на садржину исказа овог сведока поготово у овом задњем делу што је говорио колега Петронијевић. Предмет оптужења је оно што и он каже. О кредибилитету овог сведока Ви ћете као веће одлучити Вашом оценом, али опет кажем исто мислим да нам ништа није могао рећи ново, осим нешто друго, увукао нас је у нешто што је и нама незнано. Хвала.

Председник већа: Право на примедбе имају присутни окривљени.

За реч се јавља првоокривљени Милорад Улемек. Изволите.

Окр. Милорад Улемек: Господине председавајући, ја ћу дати примедбе на одређене делове исказа господина Петровића из једног простог разлога јер ако би почео да набрајам и образлажем све примедбе које имам на целокупан исказ морао бих да почнем да износим један одређени прљав веш службе, а ја то нећу да радим зато што ипак у служби постоје неки кодекси који се поштују, оно што се каже служба је служба, а дружба је дружба. Ја морам да прво кажем да ми је жао што смо овде сви били сведоци тако да кажем кроз сведочење и овог сведока и неколико сведока пре њега, да су не знам из ког разлога на неки начин злоупотребили ову говорницу и овај процес и да су кроз своје исказе на један вешт али провидан начин покушали да се не знам из којих разлога обрачунавају са својим политичким неистомишљеницима упорно апострофирајући овде неке те њихове ајде не знам да ли су противници, али нису на истој политичкој страни. Жао ми је такође што се све то дешава и преко мојих леђа и преко Јединице за специјалне операције. Ви сте овде позвали господина Петровића да сведочи на околности протеста Јединице за специјалне операције и других околности које могу чињенично да укажу на да тако кажем разрешавање овог случаја. Међутим, овде смо видели да су многи сведоци покушали да испричају једну своју верзију приче која се по мени никако не слаже са релативним стањем које се дешавало и у ком се су се ти сви догађаји дешавали, јер по мени је апсурдно да Ви имате ситуацију да и за време протеста и после протеста како они кажу све знају, значи знају да ту постоје одређене политичке структуре, знају да је војска ту како они кажу

укључена, знају да су одређене криминалне банде, њихови шефови и тако даље директно укључени у тај протест. Тај протест се завршава. Нико о томе ништа не говори, нико не сноси никакве одговорности, иако су све знали, издају се некаква саопштења сасвим другачија од целе оне приче коју ми овде чујемо, мада не знам, можда је то стваро било то неко лицемерна и политичка лаж. Праве се после вечере. Људи напредују. Та Јединица нема апсолутно никаквих проблема после тог протеста иако су сви знали како смо овде чули да се спрема и на неки начин државни удар и да је уставни поредак био уређен и да су заправо криминалци организовали тај протест да би се, не знам како је овде речено, осветили Влади, министру, не знам ни ја коме. Све се то зна. Ником, оно што се каже да се тако сликовито изразим, не фали длака са главе, нико не одговара, што је рекао мој бранилац, једини господин Петровић подноси оставку, али из сасвим неких других разлога. Праве се концепти у Кули и долази Бајага, долазе министри, долазе начелници. Сви се љубимо и сви се грлимо и ништа није било и то тако функционише све до да тако кажем расформирања те Јединице да би у овим последњим неким турнусима и сведоцима који су се овде појављивали ми заправо сасвим чујемо једну другу причу, али која не може никако да се уклопи у она дешавања која су се дешавала. Ја не знам да ли овде ми требамо да закључимо, мада су одређени сведоци покушали да нас наведу на то, да у то време ми нисмо имали никакву државу, то смо чули и од Владимира Поповића и од Чедомира Јовановића који је чак ето био сликовит па је рекао да је Влада владала око Немањине и можда на неким ћошковима Кнеза Милоша, а ево данас од Горана Петровића па се ја питам ако је то тако, онда шта су они сви радили на свим тим позицијама. Да ли је било могуће да, иако су они све знали, то смо имали овде прилике да чујемо, имали су под контролом све то, како је онда могуће да се све то дешавало и шта су они радили на њиховим позицијама. Да ли је могуће значи да ли је могуће да је две године у овој држави владао један миш кога овде зову Улемек Милорад или Легија, са неким како су то рекли неписменим машинбраваром из Медвеђе и са неким како сам ја овде схватио како хоће да нас представе полуписменим вулканизерима, ретардираним припадницима Јединице за специјалне операције, да ли је могуће да је таква једна структура људи владала овом државом, а сви смо добро знали кроз све ове године како су ти људи и из ДОС-а и из Владе себе представили као нову демократску и реформистичку власт у овој држави. Ја нећу да улазим и да коментаришем много оно што је рекао господин Петровић зато што је то илузорно. Знате када дође један начелник службе овде и онда почне да прича о томе како је ето он упошљавао и забављао припаднике Јединице за специјалне операције па нам је овде навео као једну анегдоту колико сам ја схватио да су они имали оперативно сазнање како је неки осуђеник Пака требао да побегне са систематског прегледа

кроз прозор, па су га они јурили по кукурузима са псима. Поставља се питање што га нису спречили ако су знали да ће да побегне него су довлачили људе из Јединице за специјалне операције да га чекају у кукурузима, где им је он побегао. Значи само такве приче мени доводе у сумњу искреност и сведока господина Петровића и ових сведока који су сведочили пре њега. Овде је покушано, мени је јасно да се опет на један начин прикаже како ето та Јединица је била делимично имала то неко криминално језгро, које, то нико није знао да нам одговори, како у тој Јединици је владао неки страх, ко да је тих 200 припадника било ретардирано па није знало да направи разлику између црног и белог, како сам ја био човек од кога су се сви бојали, па ако неко није хтео да изврши неко наређење не знам на шта су они алудирали, ваљда је требао да буде ликвидиран или не знам ни ја шта. Ја могу само да кажем следеће, јесте постојало страхопоштовање у тој Јединици и према мени и према свим официрима, али не због тога што смо ми претили, кињили и малтретирали, или не знам ни ја шта радили са свим тим припадницима, него због тога што смо покушавали увек да им будемо узор и што смо увек били у тим неким првим редовима. Ја могу да схватим да је и господин Петровић као што сви знамо јасно оријентисан ка једној политичкој струји, једној политичкој оријентацији и то је у реду. Ово је што се каже демократско друштво, свако има право да се приклони коме хоће, али сматрам да није у реду да се овај суд и ова говорница користи да би се овде оправдала нека своја сујета, неки своји лични комплекси и да би нам се као што су овде неки адвокати рекли опрало оно у чему смо учествовали, а за шта нећемо да одговарамо. Ето толико само.

Председник већа: Добро. Вратите се на оптуженичку клупу.

Да ли од присутних окривљених жели још неко да стави примедбе на исказ сведока Горана Петровића?

За реч се јавља окривљени Жељко Тојага. Изволите.

Окр. Жељко Тојага: Господине судија, моја примедба је на сећање господина начелника. Начелник се сетио да је био 2001. године на Тари, да су на Тари били алпинисти, а није се сетио разлога посете на Тари и никада пре и никада после бар што се тиче мене, као припадника, никада са мном у очи, значи као припадника ни пре, ни после није начелник долазио у Кулу. Никада га ја пре или после нисам видео лично. Значи само тај пут. Као што је и сам он рекао да се не сећа када је био у Кули, значи ја не верујем, не знам, нећу тврдити, али не верујем да је икада причао са иједним припадником. Једино је дошао на Тару поводом причања припадника Јединице алпиниста да не шире по Јединици причу како Бујошевић Ненад ја мислим да се зове Ненад, капетан, како

Бујошевић лаже у изјави да је учествовао на Ибарској магистралаи. Значи једини случај, једини пут да је тада дошао и то је дошао он са замеником Мијатовићем на Тару са хеликоптером на десет минута, ушао у ресторан, постројио нас све, значи ту је био, нисам ја био него је био цели тим, да ли је био и од инструктора ко алпинизма, плус шеф, значи нас можда 13, 12 или 13, плус што су били ту и конобари који су горе радили и куварице које истерали су, врата су спојена са тим, можда су и они чак чули причу. Вероватно су чули то викање. Извикали се да извинете, најebали су нам се мајке, што причамо такве приче по Јединици, окренули се, сели у хеликоптер и отишли. То је један једини пут и жао ми је што начелник неће или не жели да се тога сети овде, а ово што ја говорим то се може проверити и не само од припадника, него од особља горе хотела, а и може се проверити да ли је када био са којим припадником у Кули причао. Било када. Да ли је икада дошао и икада ишта припадницима рекао и чуди ме, чуди ме да се сетио да је у питању алпинистички тим, да се сетио да је у питању Тара, да се сетио времена, а да се не може сетити зашто је дошао горе, разлога. Само толико.

Председник већа: Добро. Вратите се на оптуженичку клупу.

Да ли још има примедби на исказ сведока Горана Петровића?

Констатујем да примедби нема.

Везано за овај процесни предлог за суочење сведока Горана Петровића са сведоцима Душаном Михајловићем и Владимиром Поповићем, пошто није прецизиран из техничких разлога, недостатка транскрипта, нећу давати заменику Специјалног тужиоца право и обавезу да се изјасни о том предлогу и другим учесницима, него тек касније када буде употпуњен и правно утемељен да би суд могао правно релевантно да одлучи о том предлогу процесне природе.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку прочита обдукциони записник за сведока Кују Кријешторца Института за судску медицину Медицинског факултета у Београду од 2. марта 2004. године.

Председник већа: Приступам укратком излагању садржине обдукционог записника за сведока Кују Кријешторца.

Име и презиме, Кујо Кријешторац. Животно доба, 52 године. Место рођења, Бродарево. Место становања, Београд, Настићева број 2. Брачно стање, ожењен, двоје деце. Датум смрти, 1. март 2004. године. Место смрти, Београд. Датум обдукције 2. март 2004. године у 9,00 часова. Службени број 191. Обдуценти, др. Алемпијевић и др. Ковачевић, где се на трећој страни обдукционог записника констатује у форми закључка смрт је насилна и наступила је услед оштећења за живот важних можданих центара и угушења због удисања крви доспеле у дисајне путеве из раскиданих крвних судова дуж канала устрелина у пределу лица и усне дупље.

Завршено читање.

Овим смо утврдили чињеницу да је умро насилно сведок Кујо Кријешторац који је саслушан у истрази.

На основу члана 337 став 1 тачка 1 Законика о кривичном поступку,

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка прочита исказ сведока Кује Кријешторца дат на записнику пред истражним судијом Посебног одељења Округног суда у Београду Ки.П.бр.2/03 од 24.6.2003. године.

Укратко образложење

Члан 337 став 1 тачка 1 Законика о кривичном поступку изричито прописује ову процесну ситуацију, а то је да ће се по одлуци већа прочитати исказ сведока ако је саслушано лице умрло. Управо се ради о овој ситуацији да смо утврдили чињеницу смрти сведока Кује Кријешторца па самим тим постоји процесни основ и законски да се прочита његов исказ који је дао у истрази.

Председник већа: Да ли има приговора у односу на ову одлуку већа?

Констатујем да приговора нема.

Приступам извођењу доказа читањем записника о саслушању сведока Кује Кријешторца од 24.6.2003. године:

«Записник о саслушању сведока пред истражним судијом Посебног одељења Окружног суда у Београду Ки.П.бр.2/03 од 24.6.2003. године. Лични подаци за сведока: Кујо Кријешторца. Име оца Ариф. Занимање трговац. Боравиште Београд, Настићева број 2. Место рођења Бродарево. Година рођења 1952. година. Несродан са окривљенима и оштећенима. Након упозорења и опомене од стране истражног судије изјави:

Ја сам приватник и држим неколико пекара у Жаркову и у граду. Десет дана пре убиства Премијера Ђинђића, започео сам реновирање пекаре у Балканској 23. Свакога дана сам долазио жутиим комбијем. Превозио сам материјал за реновирање. Углавном сам долазио ујутру око пола девет, девет или десет часова. У Балканској нисам могао да нађем место за паркирање. Због тога сам се кретао уз Балканску до Народног фронта, па десно том улицом до улице која се спушта поред Вазнесенске цркве, а пре улице Кнеза Милоша у улици Адмирала Гепрата. Када сам се спуштао низ ту малу кратку улицу комби сам паркирао тако што бих стао мало и на пешачки прелаз близу раскрснице ове мале улице и Адмирала Гепрата. Упознао сам се са момцима који наплаћују паркинг. Нешто сам их мало чашћавао и они су ми дозвољавали да тако паркирам. Задржавао сам се по пола сата, некада сат и нешто више. Два, три дана пре убиства Премијера Ђинђића у тој улици је владала некако чудна атмосфера. Раније сам увек имао места да се паркирам, али тих пар дана сада ми изгледа да се дешавало нешто чудно иако ја тада нисам могао ништа да претпоставим. Рецимо дан или два пред убиство када сам паркирао комби тачно испред улаза у зграду, а делимично и на пешачки прелаз који сам напред објаснио пришао ми је један црни младић и рекао ми да склоним одатле комби наводно изводе радове, постављају телефонске каблове. Померио сам комби тако што сам прешао са те стране улице на супротну страну према оној страни где је Вазнесенска црква и паркирао комби поред једног већег дрвета. Пошто сам претходних дана видео да заиста на том подручју посебно доле ниже до Балканске постављају телефонске каблове али је тамо био камион који је имао ту ознаку и радници су имали такву ознаку, помислио сам тачно шта ми је рекао тај младић, мада он није био тако обучен већ је на себи имао неку црну јакну и имао је мало грубљи израз лица, црн, кратко ошишан. На њему су биле црне панталоне. Отишао сам до Балканске улице и вратио се после сат времена и тог младића видео да стоји на истом месту испред те зграде где сам хтео да

паркирам комби. На дан убиства Премијера Ђинђића на исти начин сам дошао на исто место око 15 или 10 минута до 12 часова. Хтео сам опет да паркирам комби на пешачки прелаз али је тај исти младић наишао и рекао да склоним одатле комби па сам га ја померио ниже низ ову улицу према Балканској и ту га паркирао. Отишао сам пешице до Балканске улице, задржао сам се извесно време, не знам колико у тој пекари. Вратио сам се до комбија и пошао. Кретао сам се уз улицу Адмирала Гепрата до улице Кнеза Милоша, а близу раскрснице сам видео црвену «Опел корсу» са укључена сва четири жмигавца. Укључио сам се десно у улицу Кнеза Милоша да идем према Бановом Брду. Када сам стигао негде при средини улице Кнеза Милоша на мобилни ме је позвала супруга и рекла ми да ли сам чуо да су изгледа ранили Ђинђића. Одговорио сам да нисам чуо и наставио кретање према Бановом Брду. Током поподнева гледао сам ТВ, а посебно увече као и наредних дана. У једном моменту на телевизији мислим да је било на «Б-92» објавили су неке фотографије осумњичених, а међу њима сам одмах препознао тог младића који ми је говорио да склоним комби са пешачког прелаза у улици Адмирала Гепрата. Рекао сам супрузи да је сигурно то тај, а онда сам чуо када су објавили његово име да је то Милисављевић Владимир. Заиста ја сам му одлично запамтио изглед јер сам га видео на описани начин два пута, а можда и три пута и стварно сам га запамтио. По мојој процени био је висине око 180 цм, што се тиче лица то је тај чију фотографију су објавили на телевизији. Тога дана када је дошло до убиства Премијера када ми је тај црни рекао да померим комби видео сам преко пута уза зид испред Вазнесенске цркве још једног младића држао је наслоњену ногу на зид и леђима наслоњен на зид. Сећам се да је био плав и имао је кратку косу, а њега сам приметио зато што сам хтео да станем ту у близини где се он налази, па сам се предомислио и спустио се низ ову улицу према Балканској како сам то већ објаснио. То је све што знам о овоме о чему сам позван да сведочим. Слушао сам гласно диктирање записника и потписујем га без примедби. Завшрено у 9,45 часова. Записничар, сведок Кујо Кријешторац, истражни судија Вучко Мирчић».

био је висине око 180 цм, што се тиче лица то је тај чију фотографију су објавили на телевизији. Тога дана када је дошло до убиства Премијера када ми је тај црни рекао да померим комби видео сам преко пута уза зид испред Вазнесенске цркве још једног младића држао је наслоњену ногу на зид и леђима наслоњен на зид. Сећам се да је био плав и имао је кратку косу, а њега сам приметио зато што сам хтео да станем ту у близини где се он налази, па сам се предомислио и спустио се низ ову улицу према Балканској како сам то већ објаснио. То је све што знам о овоме о чему сам позван да сведочим. Слушао сам гласно диктирање записника и потписујем га без примедби. Завшрено у

9,45 часова. Записничар, сведок Кујо Кријешторац, истражни судија Вучко Мирчић».

Завршено цитирање.

Да ли има неко нешто да примети у односу на овај изведени доказ читањем исказа сведока Кује Кријешторца?

За реч се јавља адвокат Момчило Булатовић. Изволите.

Адв. Момчило Булатовић: Судија ја на саму садржину на жалост пошто нисам у могућности, не ја, него било ко од нас код овакве ситуације да је господин Кујо Кријешторац на жалост покојни, не могу стављати неке генералне примедбе на делове тог исказа који је он дао истражном судији. Оно што хоћу да укажем то је чињеница да је јако чудно сада сам ја намерно употребио ту реч да се у том исказу помиње реч чудан, па каже «владала је чудна атмосфера» некако чудна атмосфера, чудно се нешто дешавало, а тај израз је омиљен јер се помиње и у другим исказима неких сведока који су саслушани у истражном поступку, где се опет помиње некако се чудно окренуо, па некакав чудан положај и све то. Према томе, имали смо прилике да са правом сумњамо у квалитет исказа односно садржине исказа учесника који су своје изјаве давали пред истражним судијом. Ево ја ћу Вам само навести један пример. Овде сте јуче саслушали сведока Мијаиловић Радосава који је у исказу пред истражним судијом рекао да је своју смену предао Мићићеловић Радославу. Човек је јуче био овде, народни човек, незаинтересован, поштен, који каже никада у животу ја то нисам рекао, ја сам смену предао неком Стаменковић Радету, а у записнику из тог поступка, из претходног поступка значи из истражног поступка је ушло да је он предао Мићићеловићу. Не дај Боже да се десило нешто сведоку Мијаиловићу читали би његов исказа и остала би прича да је он то предао том па би то унело неку конфузију. Према томе, имам значи примедбу да генерално сумњам у то шта је рађено у истрази због милион разлога који ме наводе да имам апсолутно право да радим. Оно што сам хтео да искористим, а то је да Вас питам евентуално ако могу нормално, да ли има неких информација о томе на који начин је страдао Кујо Кријешторац, да ли сте добили осим тог обдукционог записника неки извештај полиције, неки записник о увиђају или неку информацију о томе да ли се зна ко је, зашто, уопште да ли је пронађен извршилац, колико сам разумео смрт је насилна, значи убиство, нека прострелина Кује Кријешторца, јер нама би Кујо Кријешторац итекако био значајан да је жив, да дође овде и многе би ствари отклонили. Овако на жалост смо ускраћени за то и Ви стена који морате да га примените. Хвала.

Председник већа: За реч се јавља адвокат Александар Поповић. Изволите.

Адв. Александар Поповић: Наравно не могу приговорити садржински исказу Кује Кријешторца на жалост не можемо проверити његов исказ овде на главном претресу пред свима нама. Једино што желим да укажем и да кажем је да је чињеница да су многи сведоци до сада који су давали исказе у истражном поступку те исказе можда не у потпуности мењали, али кориговали на главном претресу и то баш везано за неке наизглед ситнице и чињенице које су овде износили, а које су у супротности са оним што је писало у записницима у истражном поступку приликом давања њиховог исказа. Стога могу само да претпостављам да постоје неке ствари које би сигурно рашчистили овде. Наравно то не можемо да урадимо. Морам ја да се осврнем на ту чињеницу и реч чудно, баш у том контексту како је написано у записнику о саслушању сведока у истражном поступку. «Владала је нека чудна атмосфера два дана пред предметни догађај у тој улици била је гужва, у центру Београда» и тако даље, све то мало делује чудно. Због тога у том неком смислу приговарам том исказу сведока уколико се уопште може томе приговорити.

Председник већа: За реч се јавља адвокат Горан Петронијевић. Изволите.

Адв. Горан Петронијевић: Захваљујем судија. Само кратко. Колико се може видети из овог исказа покојног Кује Кријешторца на жалост сви би волели да је овде међу нама и пред нама да изнесе то што је највероватније изнео тамо и рашчисти те ствари, њему истражни судија након његове изјаве да препознаје или да је препознао младића који га је заустављао на улици очигледно није предочио фотографије нити на било који начин покушао да изврши препознавање у процесној радњи пред судом. Нећу употребљавати сада овај израз «чудно је», али очигледно да је то један пропуст истраге у том тренутку који би можда на неки начин и неке ствари рашчистио. Хвала Вам.

Председник већа: За реч се јавља адвокат Крсто Бобот. Изволите.

Адв. Крсто Бобот: Захваљујем судија. Само кратко. Ја се придружујем овим примедбама мојих претходника, само бих додао једна генерална примедба на сва сведочења обављена у фази истраге која се односе значи на овај исказ који је прочитан. У фази истраге браниоцима окривљених осим присуствовању саслушању свог окривљеног није било омогућено да присуствују ниједној другој истражној радњи, па самим

тим ни саслушању овог сведока као ни многих других сведока и поред више тражења тако да сматрам да и то може да буде једна процесна примедба на садржину и на форму тих доказа који су прибављени у току истражног поступка. Хвала.

Председник већа: Да ли се још неко јавља за реч са бранилачке стране и од присутних оптужених?

Констатујем да даљих примедби нема.

У циљу спровођења доказне радње саслушања судских вештака професора доктора Душана Дуњића стручњака медицинске струке и Милана Куњадића стручњака балистичке струке, на захтев суда достављени су и депоновани у суду од стране Медицинског факултета Института за судску медицину следећи одевни предмети сада покојног Премијера Србије др. Зорана Ђинђића и то сако, кошуља, мајица, мушке гаће, газа која је скинута са оперативне ране и од стране министарства унутрашњих послова Секретаријата унутрашњих послова у Београду, Управе криминалистичке полиције ВХС видео касета са снимком увиђаја и обдукције у вези предмета који је заведен под бројем КУ.бр.4713/03, 39 колор фотографија у вези предмета који је заведен у полицији под бројем Ку.4713/03, затим следећи предмети и трагови:

број 1 обележен је траг крви затечен на коловозу испред улаза на филтер папиру,

број 2 обележен је траг крви затечен на коловозу испред улаза узет на филтер папиру,

број 3 обележен је траг крви затечен на тротоару испред улаза на филтер папиру,

број 4 обележен је траг крви затечен на левој жардињери гледано ка улазу узет на филтер папиру,

број 5 обележен је траг крви затечен на коловозу испред улаза узет на филтер папиру,

број 6 обележен је траг крви затечен на ивичњаку тротоара испред улаза узет на филтер папиру,

број 7 обележен је траг крви затечен на отирачу испред улаза узет на филтер папиру,

број 8 обележен је траг крви затечен на степенику испред улаза узет на филтер папиру,

број 9 обележен је траг крви затечен на коловозу испред улаза узет на филтер папиру,

број 11 обележен је део пројектила затечен поред левог крила улазних врата гледано ка улазу на поду,

број 12 обележен је део пројектила затечен поред десног крила лептир врата гледано од улаза на поду,

број 13 обележен је метак ознаке ППУ 95.9-Д затечен поред трага број 12,

број 14 обележени су делови пројектила који су пронађени поред десног крила лептир врата гледано од улаза,

број 15 обележена је једна црна мајица ознаке на вратном делу «Мартин бокс стори» величине XXL, затечене на првом степенику,

Словом А обележен је траг крви затечен на четвртом степенику узет на филтер папиру,

Словом Б обележен је траг крви затечен на седмом степенику узет на филтер папиру,

број 16 обележене су две штаке затечене на одморишту степеништа поред радијатора,

ПВЦ део највероватније надлактиног дела штаке затечен на првом степенику улаза.

У згради у улици Адмирала Гепрата број 14 на другом спрату канцеларије број 55 пронађени су и фиксирани следећи трагови и предмети који су достављени и депоновани у згради суда, на захтев суда и то:

под бројем 17 обележено је једно шарено ћебе, затечено на симсу левог двокрилног отвореног прозора гледано са улазних врата канцеларије,

број 19 обележена је метална столица са црвеним наслоном и седиштем затечена испред отвореног прозора,

број 20 обележена је једна чаура ознаке ППУ 308 Винчестер ИН, затечена у металном олуку крова зграде испред напред наведеног прозора,

број 21 обележена је једна чаура ознаке ППУ 308 Винчестер ИН, затечена на крову од трске кафића «Храбро срце» испред наведеног прозора,

у канцеларији број 55 у простору између паркета и зида у висини трага број 17 затечен је део цигарете без филтера,

део ПВЦ рекламног паноа затечен поред камина у канцеларији број 55 са трагом газеће површине,

прегледом возила марке «БМВ» регистарске ознаке БГ 564-031 изузети су следећи трагови:

трагови крви на филтер папиру, трагови крви на дневној штампаници «Политика» од 12. марта 2003. године,

са Института за судску медицину преузета је једна лонгета, десна ципела, једне панталоне покојног Зорана Ђинђића,

са Ургентног центра преузето је једна плаво бела кошуља од оштећеног повређеног Веруовић Милана.

Накнадним прегледом лица места од 17.3.2005. године у улици Адмирала Гепрата број 14 на другом спрату зграде преузет је са двокрилних металних врата лево од спратног степеништа један цилиндрични уложак браве са улазних врата канцеларије број 55 један уложак цилиндар браве, са врата ложишта каљеве пећи изузети су опушци цигарета «Давидов» 2 комада означени бројем 6 и 7 и цигарета «Вајфер», један комад, означен број 5.

На Новом Београду на грађевинској парцели између улица Шпанских бораца и улица Булевар Лењина пронађено је једна већа црна торба од импрегнираног платна, једна пушка са оптичким нишаном без видног обележја, марке и калибра и броја, «Хеклер и Кох» и једним оквиром, једна аутоматска пушка М-70 калибра 7,62 мм са преклопним кундаком без фабричког броја, без оквира.

Из стана у улици Војводе Степе број 104 предмет заведен под бројем Кт.бр.967/03 изузете су три јакне, јакна црне боје «Вијетнамка»,

марке «Ултрафорс», величине XXL, јакна црне боје марка «Алфа Инд» величине XL, једна црна јакна, црне боје, марке «Нике», величине М.

У прилогу дописа достављена је и фотокопија потврде о одузетим стварима Веруовић Милана од стране Седмог одељења Управе криминалистичке полиције СУП-а Београд, као и фотокопија потврде о преузетом мобилном телефону марке «Самсунг» од стране Седмог одељења Управе криминалистичке полиције СУП-а Београд.

У кесици Ку.бр. 471 налазе се два кључа од улазних врата канцеларије број 55 у улици Адмирала Гепрата број 14 у Београду.

Председник већа: Ја бих поставио у циљу законите и у потпуности на правно релевантан и обезбеђење свих процесних услова извођења доказне радње саслушања судских вештака да ли имате неких предлога везано за предмете који су већ депоновани у суду, пошто ћемо сутра, због истека данас радног времена, извести ову процесну радњу саслушања судских вештака Душана Дуњића и Милана Куњадића, да ли предлагете да сви предмети буду изложени у судници или само оно што су већ захтевали у припреми вештачења вештаци што је по њиховим мишљењима битно па да завршимо тај део ако сте сагласни да донесемо све предмете?

Право на изјашњење прво има заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић. Изволите.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Ја бих ради економичности поступка јер се може поставити то као проблем и као питање, предложио да суд све те предмете изложи, да не бисмо губили време у међувремену, уколико буде предлога у току извођења самог вештачења, па да прекидамо главни претрес, па да тај предмет буде донет овде. Према томе, само из тих разлога бих предложио да сви предмети буду овде у судници.

Председник већа: Дакле, ово је било чисто техничко питање. Није потребно више изјашњавања. Сутра ћемо у циљу законитог извођења процесне радње саслушања судских вештака професора др. Душана Дуњића и Милана Куњадића донети све предмете који су депоновани у суду по захтеву суда који су достављени и биће изложени у судници.

За реч се јавио адвокат Момчило Булатовић. Изволите.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, нећу ја коментарисати, ја сам сагласан са овим, али само да Вас питам нешто, да ли су судски вештаци се евентуално изјаснили око потребе, поменули сте неку ВХС касету са обдукције и неке колор фотографије. Не знам какав је став по питању те ВХС касете искрено ја је не бих гледао. Не знам да ли су вештаци у том правцу се изјаснили нешто, да ли треба да се гледа, да ли ће да послужи нешто за објашњење или било шта. То говорим из оних људских разлога, знате имао сам прилике да се нагледам тих на жалост по природи посла тих касета са обдукције разноразних и тако да је јако мучан утисак оставља, а ипак је јавно суђење, тако да не знам шта су вештаци рекли у том правцу, да ли имају неки став?

Председник већа: Не. Обавестићу Вас управо о томе. Ја сам разговарао и омогућио сам вештацима да се упознају и са списом и са одређеним предметима који су већ ту у циљу давања свог усменог налаза и мишљења на главном претресу приликом њиховог саслушања тако да Вас обавештавам да осим ако неко приговори у циљу процесне природе ради утврђивања истинитости и евентуално изражених неких приговора везано за фотографије са обдукције и ВХС касете, онда ће суд донети одлуку да ли ћемо извести и то као доказ уважавајући наравно законске све услове и ограничења која постоје везано за то, узимајући у обзир заштиту жртве, али за потребе њиховог давања налаза и мишљења на главном претресу рекли су да им то није потребно осим евентуално видео запис са лица места. Само тај део јер као што сам Вас обавестио на тој ВХС касети се налази и записник видео запис лица места кривичног догађаја и запис са обдукције покојног др. Зорана Ћинђића. Тако да у том смислу кажем Вам ако буде неких приговора, примедби ми ћемо одлучити евентуално и то да изведемо као доказ, али за сутра то није планирано за потребе вештачења.

Да ли има још неких процесних техничких примедби, предлога у циљу извршења и ове процесне радње доказивања?

Не. Обавестићу Вас управо о томе. Ја сам разговарао и омогућио сам вештацима да се упознају и са списом и са одређеним предметима који су већ ту у циљу давања свог усменог налаза и мишљења на главном претресу приликом њиховог саслушања тако да Вас обавештавам да осим ако неко приговори у циљу процесне природе ради утврђивања истинитости и евентуално изражених неких приговора везано за фотографије са обдукције и ВХС касете, онда ће суд донети одлуку да ли ћемо извести и то као доказ уважавајући наравно законске све услове и ограничења која постоје везано за то, узимајући у обзир заштиту жртве, али за потребе њиховог давања налаза и мишљења на главном претресу рекли су да им то није потребно осим евентуално

видео запис са лица места. Само тај део јер као што сам Вас обавестио на тој ВХС касети се налази и записник видео запис лица места кривичног догађаја и запис са обдукције покојног др. Зорана Ђинђића. Тако да у том смислу кажем Вам ако буде неких приговора, примедби ми ћемо одлучити евентуално и то да изведемо као доказ, али за сутра то није планирано за потребе вештачења.

Да ли има још неких процесних техничких примедби, предлога у циљу извршења и ове процесне радње доказивања?

За реч се јавља адвокат Горан Петронијевић. Изволите.

Адв. Горан Петронијевић: Судија, управо ово што сте сада рекли, ја сам разумео и Ви сте потврдили у свом излагању да се на тој касети налази и видео запис са лица места који је сачињен приликом увиђаја. Мој лично би предлог био да се пре саслушања сведока омогући нама макар и ван радног времена ако то није могуће у току радног времена, и ако технички услови омогућавају да тај део видео записа погледамо. Мислим да је јако битно да свако од нас, од бранилаца то погледа обзиром да нисмо имали могућности да будемо ни на лицу места, ни у време вршења увиђаја, а ни касније, имајући у виду природу тог објекта, тако да је то мој предлог.

Председник већа: У вези овог предлога адвоката Горана Петронијевића можете се изјаснити заменици Специјалног тужиоца и пуномоћници оштећених и други браниоци. Само је питање техничке природе иначе везано за то.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Управо то сам хтео да кажем. Ја немам ништа против иначе ни ја ту касету нисам видео нити сам и ја био на лицу места, према томе у потпуно смо истој позицији. Ја колико знам ни суд то није видео. Не знам само техничке могућности и колико ће то времена да одузме и на који начин би се то извело. Принципијелно немам ништа против.

Председник већа: Ја ћу да Вас обавестим управо ово што сте и рекли. Није постојала ни физичка могућност ни суд, веће дакле да прегледа управо ту ВХС касету, него је на записнику констатовано да то постоји, а у циљу припреме ове процесне радње доказивања саслушањем судских вештака је стигла, тако да ћемо сутра то решити да ли пре или у току сутрашњег дана и главног претреса у техничком смислу како ћемо то организовати питање чисто техничке ствари, али само ради јасноће и законитости извођења те процесне радње морамо имати и одлуку о томе да ли ћемо то учинити пре што је процесно и законски ипак нужно, јер

се странке и други учесници у кривичном поступку морају упознати пре него што се користи тај доказ на главном претресу са садржином, да технички видимо да ли ћемо то прво презентовати преко монитора, а након тога би саслушали судске вештаке. Ако сте сагласни са тим има ли неких предлога или да констатујем ово као чињеницу?

За реч се јавља адвокат Момчило Булатовић.

Адв. Момчило Булатовић: Судија у контексту овога што сте рекли претпостављам да како сте рекли да сте добили ту касету немате никакву информацију о евентуалном времену трајања тог дела касете који се односи на тај снимак, ако би могли неко од Ваших сарадника да учини преко технике напор па да знамо да ли то траје тај цео тај део који се тиче снимања лица места увиђаја 5 минута, 10 – 15, онда пре тога сутра можемо пустити значи апсолутно се слажем са овим да то прво видимо јер ни тужилац то није видео, ми нисмо видели па да видимо из којих је то углова снимано, шта и све. Хвала Вам.

Председник већа: Пре почетка сутрашњег главног претреса ја ћу Вас обавестити о тим техничким детаљима, али што се тиче самог извођења ових процесних радњи, дакле прегледаћемо прво тај ВХС снимак са лица места приликом увиђаја који је вршен, а након тога ћемо извршити процесну радњу саслушања судских вештака.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Прекида се главни претрес, а наставак ће бити 20. маја 2005. године са почетком у 10,00 часова извођењем ових процесних радњи саслушања судских вештака.

Записничар

Председник већа-судија